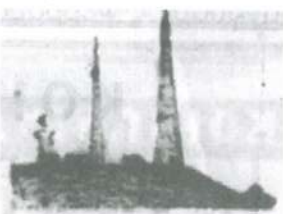

ΑΕΤΟΡΡΑΧΗ=ΜΑ
ΝΩΛΙΑΣΣΑ=ΜΠΙ
ΖΑΝΙ=ΔΡΙΣΚΟΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ
ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΙΤΩΝ

ταχυάριμα

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 59 Τ.Κ. 10431 ΑΘΗΝΑ ΕΤΟΣ 11ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 43 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 2004

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ

ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΙΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Στις 21-3-2004 πραγματοποιήθηκε η γενική συνέλευση των μελών της Αδελφότητας και έγιναν οι αρχαιρεσίες για την ανάδειξη νέου διοικητικού συμβουλίου.

Το απερχόμενο Δ.Σ. έκανε σύντομο απολογισμό της θητείας του και έθεξε θέματα που απασχολούν την Αδελφότητα.

Ένα από τα θέματα που απασχόλησαν τη γενική συνέλευση ήταν και η απουσία των μελών της.

Τα μέλη χαιρέτησε ο κ. Γιώργος Π. Γούσης και συγκίνησε με τα λόγια του.

Κάλεσε όλα τα μέλη να είναι παρόντα σε κάθε προσκλητήριο. Και έκλεισε με τη φράση:

Αγαπάτε τα παιδιά σας, τις οικογένειές σας και μην ξεχνάτε τη Μανωλιάσσα.

Μπορούμε να πούμε ένα γεια, ανάμεσά σας, στη μία φορά το χρόνο, στο χορό, στην άλλη μια φορά στην πίτα ή στην εκδρομή, άντε και στη συνέλευση, αυτό είναι όλο.

Το έργο της Αδελφότητας είναι κοινωνικό.

Ας διαθέσουμε το χρόνο μας, ας ενώσουμε τις δυνάμεις μας να δυναμώσουμε όπως πρέπει και της αξίζει.

Δεν συμφέρει κανέναν να απομακρύνεται από την Αδελφότητα, να γυρνάει την πλάτη του, να αδιαφορεί.

Η ενότητα στην πράξη είναι το μέγιστο χρέος όλων των Μανωλιασσιτών της Αθήνας απέναντι σε αυτούς που ίδρυσαν την Αδελφότητα, διέθεσαν το χρόνο τους, αγωνίστηκαν για την ανάπτυξη της Μανωλιάσσας και την προώθηση των συμφερόντων της.

Το σεβασμό στη Μανωλιάσσα και την αγάπη στην προσφορά ας τα κρατήσουμε ως κόρη οφθαλμού, ιερά.

Η Αδελφότητα διδάσκει τον εθελοντισμό, είναι η δική μας δύναμη, η δική μας φωνή, είναι η αγκαλιά που μας κρατά όλους κοντά της.

"Χριστός Ανέστη εκ νεκρών θανάτω θάνατον πατήσας"

Ο Χριστός σταυρώθηκε και νικήθηκε ο θάνατος. Για να ανέβει στην κορυφή της θυσίας, στο Σταυρό, πέρασε όλα τα στάδια του αγωνιζόμενου ανθρώπου.

Το ανθρώπινο στοιχείο του Χριστού μας βοήθησε να τον καταλάβουμε και να τον αγαπήσουμε, να κάνουμε τα δικά του πάθη και δικά μας.

Έχουμε μπροστά μας ένα πρότυπο που μας ανοίγει το δρόμο, μας δίνει κουράγιο.

Η ευσυνείδητη συμπεριφορά μας με τον πάσχοντα -για τη δική μας σωτηρία- Χριστό, μας δίνει τη δυνατότητα να βρούμε από το αδιέξοδο του θανάτου. Ο Χριστός με το σταυρικό του θάνατο παρέδωσε τη φθαρμένη από την αμαρτία ανθρώπινη φύση και την έφερε με την Ανάστασή του καινούργια, πνευματική και άφθαρτη.

Χριστός Ανέστη!

Ο ουρανός λάμπει. Η γη ευφραίνεται.

Οι ακτίνες της θείας δόξης κυριεύουν όλο τον κόσμο από ανέκφραστη χαρά. "Αναστάσεως ημέρα, λαμπρυνθώμεν ἅσοι", ψάλλει θριαμβευτικά η Εκκλησία μας.

"Αναστάς ο Ιησούς από του τάφου, καθώς προείπεν, έδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος".

Στην εικόνα της Αναστάσεως εικονίζεται ο Αναστημένος Χριστός να κρατεί από το χέρι τους Γενάρχες, τον Αδάμ και την Εύα, συντρίβοντας τις πύλες του Ἀδν και νικώντας τις δυνάμεις που διαφεντεύουν τον κόσμο. Συνανασταίνεται όλο το ανθρώπινο γένος. Μας οδηγεί σε έναν καλύτερο κόσμο, ανανεωμένο.

"Ανάστασις Χριστού θεασάμενοι..."

Ανάσταση σημαίνει αγάπη και συγχώρεση. Αυτό ζει ο χριστιανός πάντοτε και γι' αυτό διαρκώς ζει -πρέπει να ζει- την αναστάσιμη χαρά.

Ο Ιησούς θριαμβεύει, είναι ο αιώνιος νικητής.

Σπουδαία σημασία έχει για όλους μας ο νικητής Χριστός. Κοντά του μετέχουμε και 'μεις στη δόξα και το θρίαμβό του. Μας καλεί να γίνουμε μέτοχοι και κοινωνοί της νίκης του. Από μας εξαρτάται να την κάνουμε δική μας αυτή τη νίκη. Αν' το θρίαμβό του θα αντλήσουμε και 'μεις θρίαμβο και από τη δόξα του δόξα.

**"Ιδού γαρ ήθεε διά του σταυρού
χαρά εν όλω τω κόσμω"**

ΝΕΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας Μανωλιασσιτών Αθηνών "Ο Άγιος Γεώργιος", που αναδείχθηκε στις αρχαιρεσίες της 21-3-2004, είναι:

Πρόεδρος: ΠΕΤΡΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ του ΝΙΚ.
Αντιπρόεδρος: ΜΠΟΥΡΝΗΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ
Ταμίας: ΓΙΩΤΑΚΗ ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΝΙΚ.
Γραμματέας: ΝΑΚΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ Ι.
Μέλη: ΙΣΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β.
ΠΕΤΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Γ.
ΛΙΟΝΤΟΣ ΗΛΙΑΣ Π.

Καλή επιτυχία!

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Συγχαίρουμε τον κ. Δημήτριο Γούση του Γεωργίου για την επιτυχία του στο βαθμό του Αντιναυάρχου και του ευχόμαστε καλή επιτυχία στο δύσκολο έργο του από τη νέα θέση του Υπαρχηγού του Γενικού Επιτελείου Εθνικής Άμυνας.

Στους ευτυχείς γονείς του, ευχόμαστε υγεία και μακροζωία για να χαίρονται επιτυχίες των παιδιών τους που τα ανέθρεψαν σωστά και τα μόρφωσαν με πολλούς κόπους και θυσίες.

Ηλιούπολη, 30 Μαρτίου 2004
Στέφανος Κων. Γιωτάκης

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

28η ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ

Λίγος χρόνος μας χωρίζει από τη μέρα έναρξης της 28ης Ολυμπιάδας που θα γίνει στην Αθήνα.

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες επιστρέφουν στον τόπο τους. Επιστρέφουν ή έστω θα φιλοξενηθούν στη χώρα που τους γέννησε και τους ανέδειξε και αυτό σημαίνει πολλά και για μας τους Έλληνες αλλά και για τους ίδιους τους αγώνες.

Τα Ολύμπια ήταν μια από τις μεγάλες θρησκευτικές γιορτές των αρχαίων προγόνων μας, όπως και τα Νέ-

Γράφει ο Στέφανος Κων. Γιωτάκης

μεα, τα Ίσθμια και τα Πύθια. Οι γιορτές αυτές γίνονταν προς τιμή των θεών και επειδή οι αρχαίοι μας πρόγονοι έδιναν μεγάλη σημασία στον αθλητισμό, τις συνδύαζαν με αθλητικούς αγώνες.

Συνέχεια στη σελίδα 4

ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ Ο ΞΕΝΩΝΑΣ ΤΟΥ Π.Ν. ΚΕΝΤΡΟΥ ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΑΣ

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας Μανωλιάσσας Αθηνών και το Πνευματικό Κέντρο Μανωλιάσσας ανακοινώνουν στους Μανωλιασσίτες και φίλους πως ο Ξενώνας είναι έτοιμος να τους φιλοξενήσει.

Ο Ξενώνας του Πνευματικού Κέντρου Μανωλιάσσας είναι κτισμένος στο κέντρο του χωριού, από όπου μπορεί κανείς να θαυμάσει τα δυο βουνά (τις δίδυμες κορυφές) του όρους Ολύμπια.

Στον Ξενώνα οι επισκέπτες μπορούν να φιλοξενηθούν

όλο το χρόνο σε ένα από τα τέσσερα δίκλινα δωμάτια.

Όλα τα δωμάτια είναι άνετα, για άνετη και ευχάριστη διαμονή, διαθέτουν θέρμανση, ατομικά μπάνια, ψυγείο, τηλεόραση και τηλέφωνο.

Στο ισόγειο του Ξενώνα λειτουργεί οικογενειακή ταβέρνα όλο το χρόνο.

Θα βρείτε κατοικίδια γάστρας, ζυμωτό ψωμί, παραδοσιακό τσίπουρο, φαγητά της ώρας και ποικιλία μεζεδών.

**Σ' αυτό τον κόσμο που είμαστε άλλοι τον είχαν πρώτα,
σ' εμάς τον παραδώσανε κι άλλοι τον καρτερούνε.**

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- > Στις 4 Φεβρουαρίου η ΕΛΠΙΝΙΚΗ και ο ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΑΡ. ΓΙΩΤΑΚΗΣ απέκτησαν κοριτσάκι.
- > Στις 12 Απριλίου η ΟΥΡΑΝΙΑ και ο ΒΑΣΙΛΗΣ ΑΡ. ΓΙΩΤΑΚΗΣ απέκτησαν το δεύτερο κοριτσάκι.
- > Στις 15-2-2004 η ΟΛΓΑ και ο ΒΑΣΙΛΗΣ ΙΣΚΟΣ απέκτησαν αγοράκι.
- > Στις 2-3-2004 η ΜΑΤΙΝΑ ΚΥΠΡΑΙΟΥ και ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΑΥΡΟΝΑΣΙΟΣ απέκτησαν αγοράκι. (Ο Δημήτρης είναι γιος της Γιαννούλας Μπέλου και του Γιάννη Μαυρονάσιου).
- Ευχόμαστε στους ενυχείς γονείς και παππούδες "Να τους ζήσουνε και καλότυχα να είναι".**

ΑΓΓΕΛΙΑ ΓΑΜΟΥ

Η ΕΛΕΩΝΟΡΑ ΓΟΥΣΗ κόρη του ΝΙΚΟΛΑΟΥ Β. ΓΟΥΣΗ και ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΑΝΕΤΤΑΣ θα τελέσουν το γάμο τους στις 2 Μαΐου 2004 στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου στην Κάντζα Αττικής.

Συγχαρητήρια και καλά στέφανα.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

1. ΔΙΑΚΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ (ΧΡΥΣΟΔΟΥΛΗ)	26. ΓΙΩΤΑΚΗΣ ΕΥΡΙΣΘΕΝΗΣ ΑΝΔΡΕΑ
2. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΩΣΤΟΥΛΑΣ (ΜΕΛΙΤΟΙ)	27. ΣΙΑΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
3. ΜΠΕΛΛΟΣ ΘΩΜΑΣ ΧΡ.	28. ΤΣΙΓΚΟΣ ΠΕΡΙΚΛΗΣ
4. ΓΙΩΤΑΚΗ ΑΝΤΙΓΟΝΗ	29. ΤΖΙΜΑΣ ΜΙΧΑΛΗΣ
5. ΜΠΟΝΤΩΤΗ-ΝΙΚΟΥ ΧΡΥΣΟΥΛΑ	30. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
6. ΝΤΑΦΛΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ ΒΑΣ.	31. ΜΑΡΗΣ ΑΧΙΛΛΕΑΣ
7. ΓΟΥΣΗ-ΜΠΑΡΔΑΜΠΙΛΙΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ	32. ΝΟΔΑΡΑΚΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
8. ΠΟΛΙΤΟΥ-ΓΟΥΣΗ ΖΩΗ	33. ΒΡΟΥΒΑΣ ΜΕΛΕΤΙΟΣ
9. ΖΟΛΟΥΦΟΥ-ΝΙΚΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ	34. ΖΗΚΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ
10. ΑΝΤΩΝΙΝΗ-ΝΙΚΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	35. ΖΗΚΟΥ ΚΩΝ/ΝΑ
11. ΜΙΧΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	36. ΖΗΚΟΥ ΖΗΚΟΣ
12. ΤΖΙΜΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	37. ΙΣΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
13. ΜΩΚΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	38. ΜΙΧΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ & ΑΛΕΚΑ
14. ΝΑΚΟΥ-ΜΩΚΟΥ ΕΥΡΥΚΛΕΙΑ	39. ΧΡΟΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
15. ΝΙΚΟΛΑΡΟΠΟΥΛΟΥ-ΓΙΩΤΑΚΗ ΔΙΑΜΑΝΤΩ	40. ΚΟΥΒΕΡΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
16. ΙΣΚΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	41. ΓΙΩΤΑΚΗΣ ΛΑΖΑΡΟΣ
17. ΧΡΥΣΑΦΗ-ΠΕΤΡΟΥ ΓΛΥΚΕΡΙΑ	42. ΚΟΥΤΣΙΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ & ΒΙΟΛΕΤΑ
18. ΓΙΩΤΑΚΗΣ ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ	43. ΜΠΕΛΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
19. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΡΗΣΤΟΥ	44. ΜΑΥΡΟΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ & ΓΙΑΝΝΟΥΛΑ
20. ΓΙΩΤΑΚΗ ΘΕΟΔΩΡΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ	45. ΜΠΕΛΛΟΥ ΑΦΡΟΔΙΤΗ
21. ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΗ-ΓΙΩΤΑΚΗ ΧΡΥΣΑΝΘΗ	46. ΜΠΕΛΛΟΥ ΚΩΝ/ΝΑ του ΕΥΑΓΓ.
22. ΠΕΤΡΟΥ ΘΕΟΧΩΡΗΣ ΚΩΣΤΑΣ	47. ΔΙΟΝΤΟΥ ΑΜΕΡΣΑ
23. ΔΙΟΝΤΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	48. ΝΙΚΟΥ ΛΑΖΑΡΟΣ
24. ΤΖΙΜΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΩΣΤΑΣ	49. ΜΠΕΛΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ
25. ΓΙΩΤΑΚΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑ	50. ΜΠΡΕΖΙΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ
	51. ΝΤΑΜΠΟΣ ΛΑΜΠΡΟΣ & ΒΑΣΙΛΙΚΗ
	52. ΜΠΕΛΛΟΣ ΝΙΚΟΣ του ΖΗΚΟΥ
	53. ΤΑΜΟΥΡΙΔΗ ΚΑΤΕΡΙΝΑ
	54. ΓΙΩΤΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
	55. ΜΠΕΛΛΟΣ ΣΠΥΡΟΣ του ΘΕΟΛ.
- "Τ' αχνάρια" ευχαριστούν όλους τους συνδρομητές που ενισχύουν την έκδοση της εφημερίδας μας.**

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΔΗΜΟΣ ΜΠΙΖΑΝΙΟΥ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΜΑΝΟΛΙΑΣΑΣ

Ο Πρόεδρος του Πνευματικού Κέντρου Μανολιάσας σας γνωρίζει τα έργα και τις χρηματοδοτήσεις του Δήμου Μπιζανίου για το δημοτικό μας Διαμέρισμα για το έτος 2003. Ήταν τα κάτωθι:

A) Εκτελέστηκε το έργο Τσιμεντόστρωση από Άγιο Γεώργιο έως Κεφαλόβρυσο, δαπάνης 24.300,00 ευρώ	
B) Επιχορήγηση Πνευματικού Κέντρου, πίστωση	8.784,00 ευρώ
Γ) Επιχορήγηση Πολιτιστικού Συλλόγου, πίστωση	1.800,00 ευρώ
Δ) Προμήθεια δέντρων, πίστωση	1.000,00 ευρώ
Ε) Επιχορήγηση έκθεσης ζωγραφικής, πίστωση	600,00 ευρώ
Στ) Επιχορήγηση εκδηλώσεων (Απόκριες, πανηγύρια, 15 Αυγούστου κ.λπ.), πίστωση	1.900,00 ευρώ
Ζ) Προμήθεια υλικών εκκλησίας Προφήτη Ηλία,	2.000,00 ευρώ
Η) Συντήρηση αντλιοστασίου,	1.500,00 ευρώ
Θ) Προμήθεια χλωρίκη και βιοανάλυση νερού	1.000,00 ευρώ
Ι) Καθαρίστρια, πίστωση	280,00 ευρώ
Κ) Μελέτη διάνοιξης δρόμου από Αμπελεία - Μανολιάσας, πίστωση	4.700,00 ευρώ
Λ) Μεταφορά νερού στις ομβροδεξαμενές	1.800,00 ευρώ
Μ) Συντήρηση αντλιοστασίου έτους 2002, πίστωση	940,00 ευρώ
Ν) Εφαρμογή σχεδίου από οικία Χρόνη έως Τζίμα Βασιλείου, πίστωση	2.077,00 ευρώ
Ξ) Κάδοι απορριμμάτων και καλάθια, πίστωση	1.800,00 ευρώ
Ο) Αποκομιδή απορριμμάτων, πίστωση	3.000,00 ευρώ
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ	

ΜΑΣ ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ...

Σας ευχαριστούμε, αλλά:

μήπως ξεχάσατε...

... να στείλετε τη συνδρομή σας;

Αθήνα 20 Μαρτίου 2004

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Από την Εκκλησιαστική Επιτροπή του Αγίου Γεωργίου του χωριού μας πήραμε το παρακάτω τηλεγράφημα, για τον άδικο χαμό των αγαπημένων μας αδελφών Χρήστου και Θεοδώρου:

"Ο ιερέας και η Εκκλησιαστική Επιτροπή του Δ.Δ. Μανολιάσας εκφράζει τα πιο θερμά συλλυπητήρια για τον άδικο θάνατο των αδελφών σας Χρήστου και Θεοδώρου". Ευχαριστούμε θερμά τον ιερέα και τα άλλα μέλη του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου του Αγίου Γεωργίου του χωριού μας, για τη συμπαράστασή τους στο βαρύτατο αυτό πένθος μας.

Αφοί Κ. Γιωτάκη

ΑΠΟ: ΝΤΖΟΪΔΟ ΝΙΚΟ
ΔΙΠΛ. ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΣ
ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ Ε.Δ.Ε.
ΚΟΡΑΗ 2α, 454 44 ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΤΗΛ.: 26510-36084, FAX: 26510-27357
ΚΙΝ.: 6977-724188

ΠΡΟΣ: ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΜΑΝΟΛΙΑΣΑΣ

5/3/2004

ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Για την προμήθεια και εγκατάσταση συστήματος εξαερισμού των δύο τμημάτων της αίθουσας εκδηλώσεων του Πνευματικού Κέντρου Μανολιάσας, που περιλαμβάνει ορθογωνικής διατομής αεραγωγό με δύο κλάδους, τοποθετημένο κατά μήκος της αίθουσας, από γαλβανισμένη λαμαρίνα, με 4 περιστρέφουσες αθροιστικές διαστάσεων 50 X 25 cm, χειροκίνητο damper απομόνωσης του ενός κλάδου και φυγοκεντρικό απορροφητήρα διπλής αναρρόφησης 1HP, τριών ταχυτήτων, σε κουτί διαστάσεων 70cm X 70 cm X 70cm, ο οποίος θα ελέγχεται από ειδικό διακόπτη τριών ταχυτήτων, μέσω ι-διαίτερης ηλεκτρικής γραμμής τοποθετημένης εντός πλαστικού καναλιού, από τον πίνακα του ισογείου,

η τιμή ανέρχεται στο ποσό των 2.000 ευρώ. Στην παραπάνω τιμή συμπεριλαμβάνεται ΦΠΑ 18%.

Με τιμή,
Ντζοΐδος Γ. Νίκος

ΑΓΟΝΗ ΓΡΑΜΜΗ

ΝΤΑΦΛΟΣ
ΘΕΟΦΙΛΟΣ

ΛΙΜΑΝΙ ΡΑΦΗΝΑΣ ΤΗΛ.: (22940) 23356

Δόμηση εσωτερικού χώρου

Γυψοσανίδες - Ψευδοροφές
Φωτισμός - Διακόσμηση

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΑΡ. ΓΙΩΤΑΚΗΣ

Δουρούτης 2 Ιωάννινα
Τηλ. 68202 - Κιν. 693 - 2323510

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΗΝ
ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ
ΓΙΑ ΤΟ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ
ΚΕΝΤΡΟ
ΜΑΝΟΛΙΑΣΑΣ

ΤΖΙΜΑΣ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Κ. 10 €

ΜΠΕΛΛΟΥ
ΚΩΝ/ΝΑ Ε. 5 €

ΝΙΚΟΥ
ΛΑΖΑΡΟΣ 20 €

ΜΠΕΛΛΟΣ
ΣΠΥΡΟΣ ΘΕΟΛ. 8 €

ΚΟΥΒΕΡΗΣ
ΚΩΝ/ΝΟΣ 30 €

ΠΑΡΑΛΙΑ ΝΕΑΣ ΜΑΚΡΗΣ
ΤΗΛ. (0294) 94794

ΤΟ ΣΤΕΚΙ
ΓΙΑ ΚΑΘΟΦΑΓΑΔΕΣ

Ψάρια φρέσκα
Αστακοί
Καραβίδες
Καλαμαράκια
από την Τράτα μας
κατευθείαν στα κάρβουνα
Αξιοπρεπές περιβάλλον

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΜΑΝΟΛΙΑΣΣΙΤΩΝ

Σωκράτους 59 Αθήνα
Τ.Κ. 10431

ΙΔΡΥΤΗΣ:

ΚΩΣΤΑΣ Π. ΓΙΩΤΑΚΗΣ

(Φε βρουάριος 1993)

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ

ΜΑΝΟΛΙΑΣΣΙΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

«Ο ΑΠΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ»

ΕΚΔΟΤΗΣ & ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

ΚΩΣΤΑΣ Π. ΓΙΩΤΑΚΗΣ

Συνδρομές, επιστολές,

συνεργασίες κ.λπ.

να στέλνονται στις

διευθύνσεις:

α) ΓΙΩΤΑΚΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ

Ρήγα Φεραίου 41

Τ.Κ. 16674 - Α. Γλυφάδα

Τηλ.-Fax: 210 9852198

β) ΔΙΟΝΤΟΣ ΗΛΙΑΣ

Θηβών 3 Τ.Κ. 12461

ΤΗΛ.: 210 5983842

Ετήσια συνδρομή

Εσωτερικού: 10 ΕΥΡΩ

Εξωτερικού: 15 ΕΥΡΩ

ΚΑΦΕ - ΨΗΣΤΑΔΙΑ
"ΟΛΥΤΣΙΚΑ"

ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΜΑΝΟΛΙΑΣΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ, ΤΗΛ.: 26510 82004

ανάγια - ανάγια... με "Τ' αχνάγια"

ΟΥ ΘΥΜΙΟΥΣ Θ' ΜΑΤΙ

Έλα χαμήλουσι λίγοι κι κάτ' ιδώ σ'μά να σ'πώ.
Τουν παλιό κιρό πάηναν σ'ν' Ανάστασ' στ' τρεις
του πουργό κι' ου παπάς απόλ'νι, πριν χαράξ'.

Κάθονταν ούλ' μέχρι ν' απολύκ' η κλησιά για
να μεταλάβ'ν.

Σήμερα παέν σ'ν' δώδεκα η ώρα, ακούν του Χρι-
στός Ανέστ' κι φεύγ'ν.

Ου πρώτους που ξύπναϊ νουρίς διάβινι σ'ν' κλη-
σιά κι βάραι τα'ν καμπάνα μέχρι να μαζουχτεί ου
κόσμος.

Η καμπάνα όλ'ν' μέρα δε σταμάταϊ, ντάγκα-ντου-
γκα, ντάγκα-ντούγκα, μέχρι ν' ακουμπήσ' η νουρά
κάτ'.

Τα πιδιά ξεχναγαν να γυρίσ'ν στα σπύτια τ'ς.

Καμιά βουλά σταμάταγαν άμα κόβ'νταν ου
άλ'σους.

Οι πάπ'δ'ς τ'ς φώναζαν φτάν-φταάν κι τ'ς έδ'ναν
κι καν'α φούσκο, αυτά όμως δε σκιάζ'νταν.

Σ'ν ώρα τ'ς λειτουργίας δεν έκρινι κα'έναν.

Οτάν έβγινι ου παπάς σ'ν ωραία πύλ' μι του "Αά-
βιτι φως" άναβαν όλ' τ'ς λαμπάδις απ' τα ιάν'να κι' έ-
βγιναν όξου ν' ακούσ'ν τ'ν Ανάστασ'.

Μι του "Χριστός Ανέστ'" καπ' άκ'γ'ς κανά "τσάφ"
απ' του καρουλάκ' μι τ'μπαρούτ, που τ' βάραγαν μι
του' λθάρ'.

Μι του απόλ'μα τ'ς ακκλησιάς όλ' γύρ'ζαν στα σπύ-
τια τ'ς μ' αναμέν'ς τ'ς λαμπάδι'ς.

Σταύρουναν του σπύτ' μ' ένα σταυρό στου πρέκ' τ'ς
πόρτας. Πάηναν κι στου κατώι που 'χαν τα γιλάδια
να τα καφαλίσ'ν σ'ν ουρά για να μη στρεκλιάζ'ν του
καλουκαίρ'.

Σήμερα σάθ'καν ούλα τα ηθίματα, άσι π' τρέμ' ου
κόσμος α' τα πυροπαγήματα, τιν' τούτα, γίνιτι χα-
μός γέμ'τι καρτιρείς απ' αυνούς.

Για να σ' αποκόψου τ'ν κουβέντα τ' Μεγάλ' Πέ-
φτ' ένα πλι μούφιρι κι μένα ένα κόκκινου αυγό κι
φουρτούλ'σι.

Αι κι τ' χρόν!
Ου Θύμους

Γλωσσάρι

πουρνό = πρωί
απόλ'νι = απολύω
έκρινι = κρένου, μιλώ
δ'κάτ'ς = δικός τους
άκ'γ'ς = άκουγες
ιάν'να = Ιωάννινα
λ'θάρ' = λιθάρι
απόλ'μα = απολύω
στρεκλιάζ'ν = στρέλλα, α-

λογόμυγα
καφαλίσ'ν = καφαλίζω
φουρτούλ'σι = φουρτου-
λάω, φτερουγίζω
πάηναν = πήγαιναν
αποκόψου = αποκόβω, στα-
ματώ
βουλά = φορά
σκιάζ'νταν = σκιάζομαι,
τρομάζω

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ 2004

"ΕΔΕΙΞΕ" ΤΟ ΤΕΛΙΚΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ

Η εκλογική περιφέρεια Ιωαννίνων έχασε μία έδρα μετά την τελευταία απογραφή. Ο νομός άηλαξε χέρια και από το ΠΑΣΟΚ πέρασε στη Ν.Δ., η οποία κατάφερε να αυξήσει το ποσοστό της κατά 3 ποσοστιαίες μονάδες. Η εκλογική περιφέρεια δεν παρουσιάζει κάποια ιδιαιτερότητα όσον αφορά στη δύναμη των κομμάτων. Να σημειωθεί, όμως, ότι εδώ τα δύο κόμματα συγκεντρώνουν ποσοστά πολύ κοντινά με τον μέσο όρο στην Επικράτεια, κάτι που είχε συμβεί και στις εκλογές του 2000.

Το ΚΚΕ και ο Συνασπισμός βεβαιώνουν οριακά τα ποσοστά τους.

ΕΞΕΛΕΓΘΑΝ

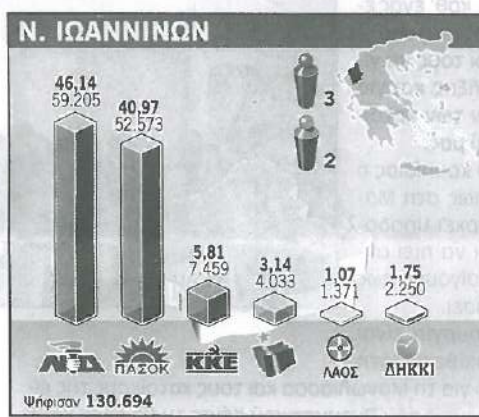
Ν.Δ.: Σταύρος Καθολιάννης
Κώστας Τασούλας

ΠΑΣΟΚ: Ευάγγελος Αργύρης
Μιχάλης Παντούλας

Δ.Δ. ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΑΣ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΚΛΟΓΩΝ 7-3-2004

Ψήφισαν 326 ψηφοφόροι	Έλαβον:	ΠΑΣΟΚ	151	ΠΑΣΟΚ	44	Ν.Δ.	21
Εγκυρα 323	ΠΑΣΟΚ	Ν.Δ.	137	ΑΡΓΥΡΗΣ ΕΥΑΓΓ.	4	ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ ΣΤ.	11
Άκυρα 3	ΚΚΕ	ΚΚΕ	16	ΒΟΥΖΑΣ ΧΡ.	31	ΜΗΤΡΟΚΩΣΤΑΣ ΠΑΝΑΓ.	4
	ΣΥΝ	ΔΗΚΚΙ	6	ΜΠΑΤΣΗΣ ΧΑΡΑΛ.	12	ΣΤΡΑΤΗΣ ΝΙΚ.	50
	ΔΗΚΚΙ	ΛΑΟΣ	2	ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ ΜΙΧ.	48	ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ.	21
	ΛΑΟΣ	Κ.Κ. (μ.ρ.)	1	ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ ΚΑΡ.	1	ΤΖΙΑΛΑΣ ΑΘΑΝ.	26
	Κ.Κ. (μ.ρ.)	ΜΚΚ.ΚΕ	1	ΣΑΚΡΕΛΟΣ Κ.		ΦΟΥΣΑΣ ΑΝΤ.	
	ΜΚΚ.ΚΕ	ΜΕΡΑ	1				
	ΜΕΡΑ						

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟ ΔΗΜΟ ΜΠΙΖΑΝΙΟΥ

Το μηνιαίο περιοδικό "ΠΕΙΡΟΣ ΑΠΕΙΡΟΣ ΧΩΡΑ", στο τεύχος 50 του Δεκεμβρίου 2003 είχε τέσσερις σελίδες αφιερωμένες στο Δήμο Μπιζανίου και στα Δ.Δ. που τον αποτελούν.

Αναδημοσιεύουμε το κείμενο που αναφέρεται στη Μανωλιάσσα:

Μανωλιάσσα

Η Μανωλιάσσα βρίσκεται στο νότιο τμήμα του Δήμου Μπιζανίου και νοτιο-νοτιοδυτικά από την πόλη των Ιωαννίνων. Το όνομα του χωριού έχει εθιμική - βλάχικη προέλευση, από το όνομα Εμμανουήλ που έγινε Μανώλης και από εκεί Μανωλιάσσα. Απέχει από τα Γιάννενα μόλις 19 χλμ., αλλά παρ' όλη αυτά βρίσκεται στα 800 μ. υψόμετρο. Έτσι το κλίμα δεν μοιάζει ιδιαίτερα με αυτό των Ιωαννίνων και είναι χαρακτηριστικά ξηρό και υγιεινό. Στη σύγχρονη εποχή η απόσταση αυτή των 19 χλμ. καλύπτεται σε λιγότερο από 30 λεπτά, αλλά παλαιότερα οι κάτοικοι χρειαζόταν περισσότερο από 4 ώρες για να μεταβούν στα Γιάννενα. Περιτριβείται από τη σειρά βουνών με την ομώνυμη ονομασία και υψόμετρο που φτάνει τα 1.100 μ., τα διαβόητα βουνά της Μανωλιάσσας. Σε μία από τις κορυφές, κοντά στα 1.050 μ., βρίσκεται και το πάρκο κεραίων, στο οποίο είναι εγκατεστημένοι το σύνολο των αναμεταδοτών των καναλιών τοπικής και εθνικής εμβέλειας. Αυτή τη στιγμή οι μόνιμοι κάτοικοι του χωριού είναι 170 άτομα περίπου, αν και στην απογραφή του 2001 το χωριό εμφανίζεται να έχει 307 κατοίκους.

Μεγάλο μέρος των χωριανών είναι μετανάστες σε Αυστραλία, Γερμανία και Σουηδία αλλά και σε άλλα μέρη του κόσμου. Το χωριό είναι κτισμένο σε σχήμα Γ και δίνει την όψη ενός μικρού λεκανοπεδίου. Έχει νεοκτιστο καμπαναριό στην εκκλησία που χτίστηκε το 1950, ενώ το πνευματικό κέντρο του χωριού λειτουργεί από το 1994. Ιστορικά το χωριό βρισκόταν υπό την κηδεμονία τόσο των Τούρκων όσο και των Σουλιωτών, ενώ τα έτη 1912-13 έγιναν ιδιαίτερα σκληρές μάχες μεταξύ Τούρκων και Ελλήνων.

Το ιδιαίτερο στοιχείο της οχύρωσης του χωριού ήταν ότι η εδαφική διαμόρφωση της περιοχής καθιστούσε μη αναγκαία την ύπαρξη τεχνικών οχυρωμάτων.

ΠΑΡΟΙΜΙΩΔΕΙΣ ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ

ΠΙΑΤΙ ΤΟ ΛΕΜΕ ΕΤΣΙ:

Για φύλλου πηδήμα

Από τον πρώτο αιώνα η επικοινωνία των Ρωμαίων με τον ασιατικό κόσμο είχε ως αποτέλεσμα την εισαγωγή πληθώρας γελοίων και εξευτελιστικών δεισιδαιμονιών, που κατέκλυσαν όλες τις επαρχίες της Ιταλίας. Εκείνοι που φοβόντουσαν το μάτιασμα, κατέφευγαν στις μάγισσες, για να τους ξορκίσουν μ' έναν πολύ περίεργο τρόπο: Οι μάγισσες αυτές είχαν μερικούς γυμνασμένους ψύλλους, που πηδούσαν γύρω από ένα πιάτο με νερό. Αν ο ψύλλος έπεφτε μέσα και πνιγόταν, τότε αυτός που τον μάτιασε ήταν εχθρός. Αν συνέβαινε το αντίθετο -αν δεν πνιγόταν δηλαδή- τότε το μάτιασμα ήταν από φίλο, πράγμα που θα περνούσε γρήγορα. Κάποτε μια μάγισσα υπέδειξε σε έναν πελάτη της ένα τέτοιο εχθρό με το όνομά του. Εκείνος πήγε, τον βρήκε και τον σκότωσε. Έτσι άρχισε μια φοβερή "βεντέτα" ανάμεσα σε δύο οικογένειες, που κράτησε πολλά χρόνια. Ωστόσο, από το δραματικό αυτό επεισόδιο, που το προξένησε μια ανόητη πρόληψη, βγήκε και έμεινε παροιμιακή η φράση: "για φύλλου πηδήμα".

Σοφά Λόγια

- * Στην εποχή μας όλοι μιλάνε για την ελευθερία. Όμως κυρίως μιλάνε για την ελευθερία εκείνοι που την αγκαλιάζουν για να την πνιξουν.
- * Πειθαρχία χωρίς δημοκρατία είναι βία. Δημοκρατία χωρίς πειθαρχία είναι αναρχία.
- * Ο καλύτερος τρόπος για να κρατάς το λόγο σου είναι να μην τον δίνεις.
- * Ο γνωστός χωρίς να μιλάει καταλαβαίνει. Ο καζός χωρίς να καταλαβαίνει μιλάει.
- * Λέγε πάντα την αλήθεια. Έτσι δεν θα χρειάζεται να θυμάσαι τί είπες.
- * Οι φτωχοί ζουν με όνειρα. Οι πλούσιοι κοιμούνται με εφιάλτες.
- * Μερικοί κάνουν οικονομίες σαν να πρόκειται να ζήσουν αιώνες και άλλοι ξοδεύουν τόσο πολλά σαν να πρόκειται να πεθάνουν αύριο.
- * Ο άνθρωπος πρέπει να εργάζεται σαν να πρόκειται να ζήσει αιώνια, αλλά να ζει σαν να πρόκειται να πεθάνει αύριο.

Ηλιούπολη 20 Μαρτίου 2004
Στέφανος Κων. Γιωτάκης

καφέ - μονικό μελεδοπυλίο

ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ 1 - ΠΑΡΑΛΙΑ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ ΤΗΛ. 5560418

ΜΠΕΛΛΟΣ ΑΛΕΚΟΣ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ

Μονοπώλιο

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ - ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΙΣ ΑΣΑΝΣΕΡ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΖΙΜΑΣ

Λεωφόρου 2 - Σεπόλια 10445 - Αθήνα
Τηλ.: 210-8830942

ΣΤΙΧΟΠΛΟΚΙΑ

Εγώ είμαι κείνο το πουλί το παραπονεμένο που φτιάνω τη φωλιά μου σε δέντρο μαραμένο.

Εσύ κανχιάς κι έλεγε τ' άστρα πως θα μου φέρεις, τώρα γυρίζεις και μου λες πού με είδες πού με ξέρεις.

Σα θ' αρχίσω να τα ειπώ τα πάθια μου τραγούδια, η μαύρη γης θα ξεραθεί, δεν βγάζει πια λουλούδια.

Το 'να μου χέρι στη φωτιά και τ' άλλα στο μαχαίρι ή θα καώ ή θα σφαγώ ή θα σε κάνω ταίρι.

Από μικρή σ' αγάπησα, μεγάλη δεν σε πήρα, έχω ελπίδα στο Θεό πως θα σε πάρω χήρα.

Σήμερα κι αύριο είμαι 'δώ, ίσως και τη Δευτέρα κι από στεριά σ' αφήνω γεια, γλυκιά μου περισσότερα.

Όσα είχα στα τραγούδια, με παραπλήρη η νύχτα, σ' αφήνω κι όνειρα γλυκά... Αγάπη, καληνύχτα!

Οπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος η Αδελφότητα έκωσε την πίτα της. Η κοπή έγινε στις 15-2-2004 στο κοσμικό κέντρο "Φοίνικες" στο Αιγάλεω. Από τη μια οι θάνατοι, από την άλλη η αδιαφορία, λίγα μέλη τίμησαν την εκδήλωση για το καλό του καινούργι-

ΚΟΠΗ ΠΙΤΑΣ της Αδελφότητας

ου χρόνου.

Εκ μέρους του Δ.Σ., ο Σταύρος Νάκος απηύθυνε σύντομο χαιρετισμό, δίνοντας έμφαση στην ανάγκη μεγαλύτερης συμμετοχής στις εκδηλώσεις της Αδελφότητας.

Στην Αδελφότητα όλοι είναι χρήσιμοι, δεν περισσεύει κανένας, δεν μας χωρίζει τίποτα.

Το Δ.Σ. είναι άνθρωποι οικογενειάρχες, με προβλήματα και ανάγκες. Εργάζονται, δεν πληρώνονται από την Αδελφότητα.

Στην Αδελφότητα προσφέρουν το χρόνο τους, πολλούς φορές βάζουν από την τσέπη τους προς όφελος όλων μας και με αυτά τα κριτήρια πρέπει να κρίνονται.

Η πίτα, όπως κάθε χρόνο, ήταν προσφορά των Αδελφών Ανδρέα ΠΩΤΑΚΗ.

ΕΝΟΙΚΙΑΣΗ ΤΟΥ ΚΑΦΕΝΕΙΟΥ ΤΟΥ ΠΝ. ΚΕΝΤΡΟΥ – ΕΓΚΑΙΝΙΑ

Τρεις μήνες πέρασαν κιόλας από την ενοικίαση του καφενείου του Πνευματικού Κέντρου Μανωλιάσας. Αποδείχθηκε πως οι Μανωλιάσστες το περίμεναν πως και πως να λειτουργήσει.

Από την πρώτη στιγμή το αγκάλιασαν και όπως δείχνουν τα πράγματα όλα θα πάνε καλά.

Είναι γεγονός πως οι συνάνθρωποί μας που κρατούσαν και κρατούν τα καφενεία τόσα χρόνια στο χωριό ασκούν χειρουργήματα.

Η προσφορά τους είναι μεγάλη και μην σκεφτούμε τους καλούς μήνες που έχει κίνηση, έρχεται και ο χειμώνας που είναι σκληρός.

Η λειτουργία των τριών καφενείων συμφέρει τους Μανωλιάσστες γιατί θα πηγαίνουν τότε στον ένα και τότε στον άλλον. Είναι χώροι επικοινωνίας όλων των Μανωλιάσσιτών και κυρίως των μοναχικών ατόμων.

Εκεί ξέρει ο παππούς ότι θα βρει τη φραντζόλα το ψωμί, τα τσιγάρα, θα πει τον καφέ, το τσιπουράκι του. Εκεί θα καταφύγει η νοικοκυρά για τη φιάλη το υγραέριο, για το οινόπνευμα, τα μακαρόνια και το ρυζί.

Εκεί θα καταφτάσει και η νεοαία για να πει το αναψυκτικό, το ποτό και να ακούσει τη μουσική με την παρέα της.

Οι επαγγελματίες αν δουλέψουν σωστά, δεν έχουν να φο-

βηθούν τίποτα, καθ' ένας έχει την ιδιαιτερότητά του.

Είναι στο χέρι τους να γίνουν πόλος έλξης και για πελάτες πέραν των κατοίκων του χωριού μας.

Όταν ξέρει ο καμπίσιος ή ο Γιαννιώτης πως στη Μανωλιάσσα υπάρχει υποδομή να φάει και να πιει ανθρώπινα, είναι σίγουρο πως θα την προτιμήσει.

Η καλή λειτουργία είναι το κίνητρο για κάθε πελάτη.

Το σημαντικό για τη Μανωλιάσσα και τους κατοίκους της είναι πως το καφενείο του Πνευματικού Κέντρου θα είναι κάθε μέρα ανοιχτό.

Το ανοιχτό καφενείο είναι η εικόνα του χωριού.

Ο Μανωλιάσσιτης τώρα ξέρει πως υπάρχει ένας χώρος ανοιχτός που τον περιμένει, να ακουμπήσει το πονεμένο του κορμί, να πει τον καφέ, το τσιπουράκι του και να ξεκουραστεί. Να αηδάει μια κουβέντα, να απαλύνει ο πόνος του, να διώξει τη μοναξιά του.

Επίσης έχει τη δυνατότητα να πάρει τη φαμελιά του να πάει να δειπνήσει.

Τα τελευταία νέα ήλθε πως κατέφθασε στη Μανωλιάσσα λεωφορείο με 52 άτομα Ασπροπυργιώτες και κατέβησαν στο Πνευματικό Κέντρο. Τέσσερα αμοιβερίδια ήλθουν από κάποιο κοπάδι.

Δράστης ο Βαγγέλης ΖΗΚΟΣ.

Να πως μπορούμε να στηρίξουμε τη Μανωλιάσσα.

Μπράβο, Βαγγέλη!

Μακάρι η πράξη σου αυτή να βρει κι άλλους μιμητές.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ: 28η ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Τα Ολύμπια γιορτάζονταν προς τιμή του Δία και γίνονταν κάθε τέσσερα χρόνια στην Ολυμπία, ένα καταπράσινο και ήρεμο τοπίο υπερφυσικού κάλλους και ομορφιάς.

Η γέννηση της γιορτής αυτής τοποθετείται στους μυθικούς χρόνους και μάλιστα λέγεται πως ο μυθικός ήρωας Ηρακλής τέλεσε αγώνες στην Ολυμπία όταν καθάρισε τους στάβλους του Αυγεία.

Στην Ιστορία καταγράφονται για πρώτη φορά το 776 π.Χ. και από τότε αριθμούνται οι Ολυμπιάδες.

Ένα μήνα πριν από την έναρξη των αγώνων και στη διάρκεια τους κηρύσσονταν γενική ανακωχή. Σταματούσαν οι πόλεμοι.

Τα Ολύμπια γίνονταν πάντα καλοκαίρι.

Στις πρώτες Ολυμπιάδες, οι αγώνες διαρκούσαν μία ημέρα. Αργότερα παρατάθηκε η διάρκειά τους σε τρεις ημέρες και ύστερα σε πέντε, με την προσθήκη νέων αγωνισμάτων.

Στους αγώνες χιλιάδες Έλληνες πήγαιναν στην Ολυμπία. Εκεί συγκεντρώνονταν οι αθλητές, οι θεωροί και οι θεατές. Δικαίωμα συμμετοχής στους αγώνες είχαν μόνο Έλληνες και μάλιστα ελεύθεροι. Ως Έλληνες έλαβε μέρος στους Ολυμπιακούς Αγώνες και ο βασιλιάς της Μακεδονίας, Μέγας Αλέξανδρος. Οι θεωροί ήταν αντιπρόσωποι των πόλεων. Θεατές των αγώνων μπορούσαν να είναι ακόμα και δούλοι ή ξένοι. Μόνο γυναίκες δεν επιτρέπονταν να παρακολουθούν τους αγώνες.

Η ιδέα της νίκης ήταν δεμένη με τον αγώνα, το παιχνίδι και την παιδεία και είχε ως έπαθλο τον "κότινο", που δεν ήταν παρά ένα στεφάνι από κλαδιά αγριελιάς.

Ήταν μεγάλη τιμή να είσαι Ολυμπιονίκης. Οι πόλεις τιμούσαν τους νικητές τους και τους υποδέχονταν σαν ήρωες, γκρεμίζοντας ένα τμήμα του τείχους τους για να περάσουν, σαν ένδειξη ότι δεν φοβούνται πια κανέναν εχθρό. Όποιος ανακηρύσσονταν τρεις φορές Ολυμπιονίκης, είχε δικαίωμα να στήσει το άγαλμά του στην Ολυμπία.

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες έγιναν γνωστοί σε ολόκληρο τον τότε κόσμο. Επηρέασαν βαθιά τους μεσογειακούς λαούς, οι οποίοι γίνονταν δεκτοί στους αγώνες αυτούς σαν θεατές και τους παρακολουθούσαν με μεγάλο ενδιαφέρον.

Το 393 μ.Χ. οι Ολυμπιακοί Αγώνες καταργήθηκαν από τον αυτοκράτορα του Βυζαντίου Θεοδοίο τον Α', επειδή θεωρήθηκαν ειδωλολατρικές εκδηλώσεις. Από τότε και στη διάρκεια των χρόνων που ακολούθησαν δεν έσβησε η ελπίδα για την αναστάσή τους. Στα τέλη του Μεσαίωνα ήταν έντονο το ενδιαφέρον για την αναβίωσή τους, χωρίς όμως αυτό να παίρνει σάρκα και οστά. Έτσι φτάσαμε στο τέλος του 19ου αιώνα, οπότε ο Γάλλος βαρώνος Πιερ Ντε Κουμπερτέν, κοινωνιολόγος, παιδαγωγός και μελετητής των αρχαίων συγγραφέων, συνέλαβε την ιδέα της αναβίωσης των Ολυμπιακών Αγώνων. Την περίοδο εκείνη η σκαπάνη της Γερμανικής αρχαιολογικής αποστολής στην αρχαία Ολυμπία έφερε στο φως της δημοσιότητας εντυπωσιακά αρχαιολογικά ευρήματα.

Ακολούθησε σειρά διαλέξεων του Κουμπερτέν στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, στην Αγγλία, Γαλλία και αλλού και στις 25 Νοεμβρίου του 1892, στη Σορβόνη, ανακοίνωσε την αναβίωση των αρχαίων Ολυμπιακών Αγώνων με σύγχρονη οργάνωση. Η ιδέα αυτή επικροτήθηκε το 1894 στο Παρίσι από εκπροσώπους 15 χωρών που είχαν λάβει μέρος σε εκεί διεθνές αθλητικό συνέδριο, στο οποίο είχε προσκληθεί και ο Πανελλήνιος Γυμναστικός Σύλλογος, τον οποίο εκπροσώπησε ο Δημήτριος Βικέλας.

Ο Βικέλας, στο συνέδριο αυτό, επιβλήθηκε με την προσωπικότητά του και μάλιστα εκλέχτηκε πρόεδρος της επιτροπής αναστάσεως των Ολυμπιακών Αγώνων. Ακόμα κατόρθωσε να ανατρέψει την πρόταση του Κουμπερτέν να πραγματοποιηθούν οι πρώτοι Ολυμπιακοί Αγώνες το 1900 στο Παρίσι και να εγκριθεί η δική του πρόταση τέλεσής τους το 1896 στην Αθήνα. Τότε συγκροτήθηκε διεθνής επιτροπή οργάνωσης των Ολυμπιακών Αγώνων, της οποίας πρόεδρος εκλέχτηκε ο Δημήτριος Βικέλας

και γενικός γραμματέας ο Κουμπερτέν.

Ο Βικέλας έθεσε τις βάσεις αναβίωσης των Ολυμπιακών Αγώνων ως θεσμού ενσάρκωσης της ιδέας του "καλού και του αγαθού".

Η πρώτη διεθνής Ολυμπιάδα πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα με μεγάλη επιτυχία, από 24 Μαρτίου μέχρι 2 Απριλίου του 1896. Συμμετείχαν σε αυτήν 285 αθλητές από 14 χώρες.

Το σπουδαίο αυτό παγκόσμιο αθλητικό γεγονός της τέλεσης της 28ης Ολυμπιάδας το καλοκαίρι στην Αθήνα, θα προσελκύσει το ενδιαφέρον όλου του κόσμου και η χώρα μας θα βρεθεί στο επίκεντρο αυτού του ενδιαφέροντος. Ευκαιρία λοιπόν να αποδείξουμε ότι το μέλλον μας ανήκει. Το έργο υποδομής και η όλη προσπάθεια για τη διοργάνωση των αγώνων είναι αποτέλεσμα σκληρής, ομαδικής και μεθοδικής εργασίας όλων των Ελλήνων, τίποτα δεν μας χαρίστηκε. Όλα έγιναν με κόπο, με θυσίες και με τον ιδρώτα του ελληνικού λαού. Ακόμα πρέπει να αναδείξουμε το υγιές αθλητικό ιδεώδες των Ολυμπιακών Αγώνων, που στοχεύει στην άμυνα και τον ευγενή ανταγωνισμό, στο "ευ αγωνίζεσθαι" των αρχαίων προγόνων μας. Να καταγγείλουμε την εμπορευματοποίησή τους και να προβάλλουμε τα δίκαια συμφέροντα της πατρίδας μας.

Οι συνθήκες ασφαλείας και ομαλής διεξαγωγής των Ολυμπιακών είναι πρώτη προτεραιότητα για τη χώρα μας και θα διασφαλιστούν με κάθε θυσία. Οι αγώνες αυτοί πρέπει να έχουν και θα έχουν μεγάλη επιτυχία, με στόχο να αναγνωριστούν ως οι καλύτεροι από όσους έγιναν μέχρι σήμερα.

Έτσι θα δικαιωθούν οι κόποι και οι θυσίες όλων των Ελλήνων, στις οποίες υποβλήθηκαν για την προετοιμασία και την τέλεσή τους. Ακόμα θα αποτελέσουν αφετηρία προβολής της χώρας μας και σοβαρό επιχείρημα στην προσπάθειά μας να γίνουν οι αγώνες αυτοί στον τόπο που τους γέννησε και τους ανέδειξε.

Ηλιούπολη, 20 Μαρτίου 2004

(Αποσπάσματα από το βιβλίο του Ε. Α. Μπόγκα)

Ο κούκος είναι για τον ελληνικό λαό χαρμόσυνο πουλί: "Φέρνει την άνοιξη". Για τον ηπειρωτικό είναι κάτι παραπάνω: είναι και μαγικό. Μ' αυτά τα κούκου!, κούκου!, που δεν μοιάζουν με τρύιες πουλιού, αλλά με χαμηλές νότες φλογέρας πισπικού, σε πάει ο κούκος, σε άλλους τόπους, μακρινούς και απόκοσμους. Κι αυτή ακόμα η "τσιούμα", αυτή η συστάδα, μέσα στην οποία ακούγεται η φωνή του, ποτίζεται από τη γητεία του, γίνεται κι αυτή μαγική και τη νιώθεις διαφορετική από τα γύρω σίδεντρα.

Έτσι εξηγείται γιατί έχουμε στην Ήπειρο τόσους και τόσους θρύλους, όπως θα ιδούμε για τον κούκο και τόσα τοπωνύμια και γι' αυτό σου γεννιέται ο καημός να κοντοζυγώσεις στο σίδεντρο, για να ιδής με τα μάτια σου τι είναι αυτό το ξωτικό πουλί με την παράξενη, σαν παράπονο παιδιού, φωνή.

Αυτή η μαγική φωνή έδωσε την έμπνευση για να φτιάξουν στην Ελβετία τα παλιά εκείνα ξύλινα ωρολόγια κομποτεχνημάτων με την πορτίτσα, από την οποία ο κούκος κάθε τόσο σάλπιζε το εγερτήριο του χρόνου, που ούτε στέκεται καμιά φορά, ούτε πάει πίσω, αλλά τρέχει μπροστά κι όλο φεύγει, φεύγει...

Αυτά τα κου, κου, αυτοί οι φθόγγοι, έδωσαν, λένε, ακόμα και στον Μπετόβεν την έμπνευση για να κάνει την "Ποιμενική του Συμφωνία".

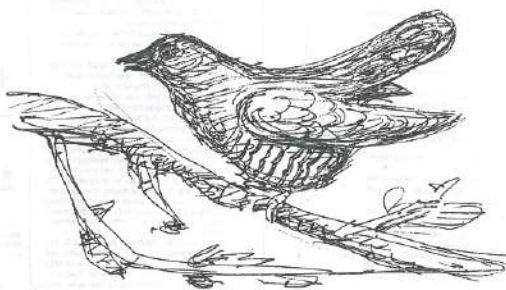
Αλλά ο κούκος δεν ζυγώνεται εύκολα. Προσπάθησα κάποτε να τον ζυγώσω σε μια "τσιούμα" της καλλιπλόκαμης και ρωμαλέας Πίνδου, καθώς αυτός την υμνολογούσε ένα πρωινό, και στάθηκε αδύνατο. Είδα μόνο ένα σκούρο πουλί, μεγάλο ίσα με ένα τρυγόνι, να ξεπετιέται και να φεύγει. "Σπολάτη" και τόσο! Ο Κ. Κρουσάλλης "το είχε μάρα και καημό" να ιδή από σιμά ένα αηδόνι, που γλυκοκλούσε στις ρεματιές του Αράχθου, καθώς πήγαινε κάποτε από πλατάνι σε πλατάνι, χωρίς αποτέλεσμα. Σεμάκρυνε μάλιστα πάρα πολύ από το δρόμο του ταξιδιού του κι έκαμε τον αγωγιάτη να ανησυχήσει.

Ο κούκος είναι αθέατος, γιατί είναι φοβητσιάρικο πουλί και φεύγει μόλις δει από μακριά άνθρωπο. Έπειτα τον βοηθούν κι οι αποχρώσεις του ώστε να μην φαίνεται εκεί που κάθεται. Τα βιβλία τον ζωγραφίζουν έτσι: Ράχη σταχογάλαζη, φτερούγες σκούρες, στήθια ασπριδερά με σκοτεινές ρίγες κυματιστές. Η γκάγκα του είναι μαύρη από πάνω και κατακίτρινη από κάτω στη βάση. Τα πόδια του κίτρινα επίσης. Πρέπει δηλαδή ο κούκος να είναι ωραίο πουλί στο σύνολο.

Είναι ζωηρό, ανήσυχο, φίλερι και αεικίνητο πουλί, γιατί είναι και πολύ λαίμαργο, είναι "ψ'τόβλιακον", σωστός γαρναντούας, και για να χορτάσει πρέπει να μετατοπίζεται ολόένα. Μολονότι είναι "δενδροβατικό", δεν πολυαγαπάει το δάσος ο κούκος. Τον βρίσκουμε περισσότερο σε μέρη όπου λείπουν τα μεγάλα δέντρα και όπου υπάρχουν θάμνοι και δεντράκια.

Τα ζώα και τα πουλιά στους Ηπειρωτικούς θρύλους

Ο κούκος

Εκεί φαίνεται βρίσκει τις αγαπημένες του κάμπιες, εκείνες μάλιστα τις χνουδατές, που σου φαρμακώνουν κιόλας τα δάχτυλα μόλις αγγίξεις τη γούνα τους. Αυτές τις καταστρεπτικές για το δάσος κάμπιες προτιμάει ο κούκος που δεν τις τρώνε τα άλλα πουλιά, γιατί είναι φαρμακερές, ενώ αντίθετα αυτό το φαρμάκι είναι... διεγερτικό για το στομάχι του κούκου. Έτσι ξεκαθαρίζει τον τόπο. Μολοντούτο και παρά το ότι δεν τρώγεται ο κούκος, βρίσκονται κακοί κυνηγοί και στέλλουν τα φονικά τους σκάγια σε αυτό το ωφελιμώτατο για τα δάση και ξωτικό για το συναισθηματικό άνθρωπο πουλί.⁽¹⁾

Ο κούκος μπορεί να ζήσει σε κλουβί αιχμαλώτος, αλλά είναι "άργιος". Τα κουκιάκια, όμως, ημερεύουν σύντομα. Φίλος από το Γραβενήτι μου διηγήθηκε ότι κάποτε, μαθητής όταν ήταν στο χωριό του, βρήκε μια φωλιά από 5 κοτσύφια. Τα πήρε, τα έβαλε μέσα στη σάκα του, και τα τοποθέτησε στο παρθέρι του σπιτιού του, σε κλουβί όπου έρχονταν και τα τάζαν οι γονείς. Ύστερα από καμιά δεκαριά ημέρες, σαν μεγάλωσαν κομμάτι, είδε με έκπληξη πως ένα από τα κοτσύφια έκανε μεγαλύτερο κεφάλι από τα άλλα και άνοιγε περισσότερο το στόμα του. Ήταν κούκος! Δεν τον χάρηκε. Με κάποια πρόφαση η μάνα του τα απόλυσε όλα, γιατί τα λυπήθηκε. Κι έτσι δεν ξέρουμε τίποτα για τη ζωή του Ηπειρώτη κούκου κοντά στον άνθρωπο.

Η πονηριά του. Ο κούκος είναι φημισμένος για το ξενογέννημά του. Κάποιος πτηνολόγος μέτρησε παραπάνω από 50 είδη διαφόρων πουλιών, που μέσα στις φωλιές τους η πονηρή κούκαινα αποθέτει τα αυγά της, αφού πρωτίτερα παραμονεύει και δει πως λείπουν οι νοικοκυραίοι. Ένα όμως αυγό αφήνει μονάχα, σε κάθε φωλιά, για να μην την πάρουν είδηση! Και για πιο σίγουρο ξεγέλεσμά, πετάει η άπονη έξω από τη φωλιά ένα ξένο αυγό, για να τα βρει σωστά η νοικοκυρά της φωλιάς. Προτιμάει, λένε, περισσότερο τη φωλιά της σουσουράδας, της καμένης της "κωλοσουσας", όπως πετυχημένα μετέφρασαν οι Ηπειρώτες το αρχαίο "σεισπογίς".

Προσέχει πολύ την εκλογή της φωλιάς. Για να είναι, όσο μπορεί περισσότερο, συγχρονισμένη η εκκόλαψη, πρέπει να βρει φωλιά πουλιού που μόλις άρχισε τον τοκετό. Δεν το πετυχαίνει όμως πάντα, κι αυτός είναι ο λόγος που παρ' ότι γεννάει πολλά αυγά -10 έως 20- ο αριθμός των κούκων είναι σχετικά μικρός.

Οι Ζωολογίες γράφουν ότι το κακούργο ένστικτο της Κυράς Κούκαινας να πετάει το ξένο αυτό, το κληρονομεί και το έμβρυό της, που πρώτη του δουλειά, μόλις δει το φως του ήλιου,

είναι να ρίξει έξω τους μικρούς νόμιμους ενοίκους για να ταίξεται μόνο αυτός, ο παράνομος. Αλλά μήπως και στην ανθρώπινη κοινωνία δεν υπάρχουν τέτοια παρόμοια παραδείγματα;⁽²⁾

Σύμβολο της ανοίξεως. Ο κούκος είναι το σύμβολο της ανοίξεως. Μας έρχεται στην κρυερή Ήπειρο από τη ζεστή Μαύρη Ήπειρο, την Αφρική, κατά τα τέλη Μαρτίου, αρχές Απριλίου, ανάλογα με τον τόπο. Στο Γρεβενήτι ορίζουν και την ημέρα, στις 25 Μαρτίου. "Του Ευαγγελισμού χωρίς κούκο δεν γίνεται", λένε.

Τέτοια εποχή, άνοιξη, ψάλλει η ξαγοριούκη μούσα, ότι ήταν, όταν δολοφονήθηκε μέσα στα Σαραγιά της Σουλειμάν Πασίνας, στα Γιάννινα, κατά τα 1787, ο ξακουσμένος προεστός του Ζαγοριού Νούτσος (Κοντοδήμου):

"Επρασίνισαν τα βουνά, ελάλησε κι ο κούκος,
κι ο Νούτσος δεν εφάνηκε να βγει προς το Ζαγόρι,
το φλάμπουρο του Ζαγοριού, φανάρι των Γιαννίνων,
οπ' έφεγγε στα Γιάννινα και λάμπει στο Ζαγόρι".

(Ιω. Λαμπρ. "Ζαγορικά" σ. 25)

Ο κούκος βρίσκεται σε πολλά ηπειρωτικά βουνά. Πιο πολύ ακούγεται στην Πίνδο, αν κρίνουμε από τις πολλές τοποθεσίες της περιοχής της Κόνιτσας, του Ζαγοριού και του Μετσόβου. Ούτε ο Πύρρος ή Μεγ. Αλέξανδρος να ήταν δεν θα γινόταν τόσο διάσημος.

Αλλού ακούς "στ' κούκ' τα ρόγγια", αλλού "στ' κούκ' τ'ράχ", κι αλλού αλλιώς. Η ράχη του κούκου (τζάν λά κούκου, τη λένε οι Μετοσβίτες) στη Β.Α. παρυφή της κομποπόλης έμεινε ονομαστή, γιατί εκεί κοντά ήταν κρυμμένοι οι Σαρακατσαναίοι κλέφτες Θύμιο Γάκης και Τάκο Βαγγέλης, που πήραν αιχμάλωτη τη Δούκα την ανειψία του Νικολάκη Αβέρωφ, την όμορφη και πλούσια Μετοσβίτισσα, στα 1884.

Πώς μας έρχεται. Οι τοσπαναραίοι και οι χωρικοί της Ηπείρου βλέπουν λίγες μέρες νωρίτερα από του Ευαγγελισμού να έρχεται ένα μεγάλο πουλί, που μοιάζει στα χρώματα και στο μπόι τον πελαργό, που αλλού το λένε "τυροκόμο" κι αλλού πιστεύουν πως είναι γερανός. Στην Ήπειρο (και στην Αιτωλοακαρνανία) το λένε Κουκάλιο. Είναι, λένε, ο απεσταλμένος του αφέντη του, του Κούκου. Έρχεται πριν του Ευαγγελισμού, για να ιδεί τα κατατόπια και να γυρίσει να του πει, αν έφτακε η άνοιξη στα βουνά. Εξετάζει τότε αυτό τα πλάγια των βουνών και, όταν ιδεί πως ο καιρός γαλήνεψε, πως "λάρωσε" και άρχισαν οι χλωρασιές, γυρίζει, φορτώνει τον αφέντη του στη ράχη και ξαναερχεται.

Τι εκμεταλλευτής, τέλος πάντων, που σου είναι κι αυτός ο κούκος. Χαμάληδες τον κουβαλούν από την Αραπιά, άλλοι του κλωσουν τα αυγά, κι άλλοι του ταΐζουν και του μεγαλώνουν τα ξεπεταρούδια του.⁽³⁾ Κι αυτός ο παράσιτος, ο μεγάλος αυτός φτερωτός σελέμης, σκαρφαλώνει κάποια φορά στο κλαρί και τους φασκελώνει όλους μαζί; Κούκου!

Τον ερχομό του Κουκάλιου τον περιμένουν οι αγρότες, όταν ζυγώνει η άνοιξη, πώς και πώς. Είναι ο "συχαιάρης" του ηπειρωτικού γάμου (Πωγωνί κ.ά.), που πάει πρώτος στο σπύι της νύφης και παίρνει τα σχαρίκια αναγγέλλοντας ότι το ψύι με το γαμπρό ζυγώνει. Είδαν ότι ήρθε το Κουκάλιο, σκίβουν στη γη, παίρνουν ένα λιθάρι και το γυρίζουν ανάποδα. Έτσι και η χροιά θα πάει καλά και τα ζωντανά θα προκόψουν. Οι τοσπαναραίοι κάνουν μάλιστα και οιωνοσκοπία, σαν τους αρχαίους. Αν δούνε πρώτα το άσπρο του κορμί μαντεύουν πως το γιαούρτι τους θα πετυχαίνει, θα πήζει καλά. Και αν ιδούν την κοιλιά του, το γιαούρτι "θα κόβει".

(1) Οι Αγραφιώτες, γράφει ο Δ. Λουκιάδης ("Βουνά Κατασπινώ" σ. 185) τους Μυρεσιώτες, του χωριού Μύρεσι, τους έβγαλαν "Κουκουφιάτες" επειδή τουφέκισαν κούκο και τον έφαγαν. "Ακούς κούκο να φάνε; Που δεν τρώγεται".

(2) Ο Καρκαβίτσας σε κάποιο διηγήματά του, στη "Λυγερή" αν δεν κάνω λάθος, λέει ότι στην Πελοπόννησο δεν χωνεύουν: α) Από τους ανθρώπους, τον ανεπρόκοπο εσώγαμβρο, και τον λένε... άνθρωπο. Β) Από τα φυτά, τον κισσό, που γαντζώνεται και ζει στους τοίχους και στις πλάτες των ψηλών δένδρων και τον λένε... δξύλο και γ) από τα πουλιά τον κούκο και τον λένε... πουλί.

(3) Πρώτος ο Αριστοτέλης διατύπωσε την κατηγορία ότι ο κούκος είναι άστοργος. Την απολογία του την αποδίδει σε έλλειψη αυτοπεποίθησης της κούκαινας ότι θα μπόρεσει να τα βγάλει πέρα "ον αν δύνατο βοηθήσαι διά τούτο, ώστε υποβολιμαίως, ποιεί τους εαυτού γενετούς, ίνα σωθώσι...". "Περί ζώων Ιστορ. ΙΧ 105-107".

Η συνέχεια στο επόμενο φύλλο

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΠΙΣΤΗ ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΜΙΧΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

ΑΙΤΩΛΙΚΟΥ & ΠΟΥΛΥΔΕΥΚΟΥΣ 74 ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΤΗΛ. 210 4175406

ΑΛΕΚΟΣ Ε. ΜΠΕΛΛΟΣ

Πλ. Ηρώων Κύπρου 12
Ν. Σμύρνη
Τηλ.: 9330786

bello
PATISSERIE

EXCLUSIVE

Ωρες λειτουργίας:
Δευτέρα: 13:00-21:00
Τρίτη-Παρασκευή: 10:00-21:00
Σάββατο: 9:00-16:00

ΓΕΡΑΚΑΡΗ 1 • ΠΛΑΤΕΙΑ ΠΑΡΓΗΣ
ΤΗΛ. 71516

PAPPAS

ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟ
53.16.444

- ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ
ΘΕΡΜΑΝΣΗΣ
- ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΑ
- ΚΑΥΣΤΗΡΕΣ
- ΑΠΟΛΥΜΑΝΣΕΙΣ

ΙΣΤΟΡΙΑ

«Τ' αχνάρια» συνεχίζουν τη στήλη της ιστορίας δημοσιεύοντας στοιχεία-αποσπάσματα από τον αγώνα για την απελευθέρωση των Ιωαννίνων. Γεγονότα που διαδραματίστηκαν στη Μανωλιάσσα και συνετέλεσαν αποτελεσματικά στον απελευθερωτικό αγώνα του 1912-13. Από το φύλλο 40 δημοσιεύουν αποσπάσματα από το βιβλίο του Β. Οικονομόπουλου «Ιστορία του Βαλκανοτουρκικού πολέμου»:

Βαρνάδες, Ζωρίτσα, Σπαρτίτσι, Μανωλιάσσα, 3 Νοεμβρίου. Μάχη Βαρνάδων. Περί την 3ην νυχτερινήν ώραν συνεχείς πυροβολισμοί ανήγγελλον επίθεσιν νυκτερινήν εκ μέρους του εχθρού. Ο αρχηγός Μπότσαρης υποφέρων ευρίσκετο επί τραυματιοφόρου φορείου ανίκανος να μετακινηθῇ ως εκ της επιδευθείσης καταστάσεως του ποδός του, παρ' αυτόν ἔμμενον, ο ανθυπολοχαγός Λεόντιος επιφορτισμένος τα της ασφαλείας του χωρίου Βαρνάδες και των περίξ οχυρών θέσεων Γκρεμίνας, Χωραφίης, Γραβάκια, Μεγάλη Ράχη. Η ὁλη διαθέσιμος δύναμις ήτις κατά την ὥραν εκείνην ευρίσκετο εν τω χωρίῳ, ήσαν 28 ἀθάνατοι εὐζῶνοι, οἵτινες θα ενίσχυσον την γραμμήν της επεκταθείσης μέχρι Βαρνάδων μάχης και θα υπεστήριζον συγχρόνως τα προεκχωρηκὸτα τμήματα Γρανίτσα - Μάνου - Κοσοβάκη - Κολλάσου - Κυπριάδου, ἅτινα ἐμάχοντο προς τον επιτεθέντα κατά των Αγ. Θεοδώρων εχθρόν και θα παρεκώλυον την κυκλωτικὴν του εχθροῦ κίνησιν προσπαθίσαντος και εκ Μελίκουβου να ἀνέλθῃ και ἀποκόψῃ πάσαν δυνατόν υποχώρησιν.

Μετά ζηλευτὴς ταχύτητος και ψυχραιμίας ἐγένετο η συγκέντρωσις του τμήματος Ἡ οὐδεὶς δ' ἐβράδυνε να σπεύσῃ εἰς την στιγμὴν του κινδύνου ἵνα διὰ της ζωῆς του σώσῃ τους κινδυνεύοντας συμπολεμιστάς του.

Τρεῖς ἄνδρες ἐπὶ πᾶν ἀπετέλουν την φρουράν του Αρχηγού, ὅστις και εκ τούτων πῆλθε να ἀποστείλῃ τους δύο εἰς την γραμμήν του πυρός ως ἀπέστειλε και τον μοναδικόν σάβιγκτὴν ἵνα ενισχύσῃ την δύναμιν της ἀμύνης.

Ὅταν το τμήμα τούτο ἔφτασε εἰς την ἐξοδὸν του χωρίου, διπρέθη εἰς δύο τμήματα και του μεν εκ 14 ἀνδρῶν την διοίκησιν ἀνέλαβεν ο ανθυπολοχαγός Λεόντιος, ἔκων μετ' αὐτοῦ και τον ῥοχίαν του 2ου Τάγματος των εθνοφρουρῶν Ιωάννην Κουσουβάκην ως και τον εκ Βαρνάδων μετέπειτα οπληρχηγόν γεγνημένον Γεωργαντζάνῃν το δε ἕτερον ἀπὸ τον ῥοχίαν εὐζώνων Βλάχου ὠφείλει να υποδιαιρεθῇ εἰς δύο προς ενίσχυσιν των θέσεων Χωραφίης - Γραβάκια μέχρι Μεγάλης Ράχης με ὁδηγόν τον ἐπίσης εκ Βαρνάδων Ζήκον Παναγιώτου.

Μόλις το τμήμα Λεοντίου ἔφθασεν εἰς την θέσιν Γκρεμίνας, συνηντήθη μετὰ των ἐκεῖ φυλασσόντων ἐξ εὐζώνων και των κατ' ἐπέκτασιν ευρισκομένων χωρικών και εθελοκτών ωπλισμένων διὰ ἑκαστοῦ ἐπὶ το πλείστον.

Μετ' οὐ πολὺ το τμήμα τούτο ἐδέχθη τα πρῶτα βλήματα των προσπαθούντων ν' ἀνέλθωσιν ἐπὶ του ὀλῦτσικα εχθρῶν Ἡ η στιγμὴ ήτο κρίσιμος. Λόγω του σκότους ο εχθρός ήτο δυσδιάκριτος, και ἐνεκα του ευρισθῆναι των υπερασπιστῶν δεν ἐπε-

τρέπετο ἄφρων προχώρησις, ήτις πιθανόν ὀλοκήνην το σώμα να κατέστρεφεν.

Ο ηγῆτωρ της μικρᾶς ταύτης δυνάμεως κατέφυγε τότε εἰς το ἐξῆς στρατήγημα.

Διατάσσει τον σάβιγκτὴν να σημάνῃ ἐγερτήριον σάββισμα και μετ' ὀλίγον προσκλήτηριον και πάλιν προσκλήτηριον και τροχάδην, την κατάληπτον δε στιγμὴν διατάσσει την ἐκτέλεσιν πυρ ὁμαδὸν κατά του επερχομένου εχθροῦ.

Ο σκοπὸς ἐπετεύχθη Ἡ ο εχθρός ἐφαντάσθη, ἴσως ὅτι θα ἐπῆρχετο μετὰ δύναμιν και χωρὶς να ἐπιμείνῃ ήρχισε να ἀποσύρεται ἵνα ἀνεύρῃ ἴσως ἄλληλιν θέσιν ἀμύνης ισχυροτέραν.

Εν τούτοις μικρὸν τμήμα εχθρικών κατόρθωσε να προχωρήσῃ και μετ' οὐ πολὺ η δρᾶξ των υπερασπιστῶν της Γκρεμίνας ἐβλήθητο εκ των νώτων και του πηγίου. Εἶνε ἀνώτερον πάσης περιγραφῆς το θάρρος και η ψυχραιμία των ἀφελῶν ἐκείνων ἀνδρῶν Ἡ ἄλληλοι ἐτραγώδουν, ἄλλος ἐχαριτολόγει, ἄλλος τέλει ἐσπευδεν ἀψηφῶν τον θάνατον να προσφέρῃ μέλι εἰς τους συμπολεμιστάς του.

Οι ἄνδρες ὁμῶς ἐκινδύνευον να κυκλωθῶν και προς στιγμὴν μάλιστα ἀνηγγέθη εἰς τον ἐπὶ της Μεγάλης Ράχης ευρισκόμενον ἐπὶ του φορείου αρχηγόν Μπότσαρην ὅτι ο Λεόντιος μετὰ της διμοιρίας του κατεστράφη κυκλωθείς. Εὐτυχῶς το τοιοῦτον δεν ήτο ἀληθές, καθὼς ο Λεόντιος ἀντιληφθείς το δυσκολεῖν της θέσεως του διέταξε μετακίνησιν του τμήματός του, αὐτὸς δε παρὰ τας ἱκεσίας και προτροπὰς των ἀνδρῶν του προκινδυνεύον αὐτὸς υπὲρ ἐκείνων κατόρθωσε διὰ του ευστόχου του πυρός ν' ἀναγκάσῃ τον εχθρόν εἰς υποχώρησιν.

Μόλις εἶκεν ἐπιτευχθὲν τούτο, ἐπεφάνη η σημαία του σώματος των Κρητῶν ἐπὶ του ὀλῦτσικα, οἵτινες μετὰ των ῥοιπῶν τμημάτων ἐπήγαγον προς ἀπόκρουσιν των κατ' αὐτὴν ἐπιτεθέντων παρὰ τους Αγ. Θεοδώρους.

Παρὰ το Μελίκουβον ήτο κατηυλισμένον εν τάμῃ Τουρκικόν, ἔτερα δε δύο ὀλίγον περαιτέρω, οὐδόθως μετὰσχοντα της ἥδη διεξαγομένης περὶ τα Πέντε Πηγὰδια μάχης. Εκ της θέσεως ην κατείκεν ο Μπότσαρης, παρατηρῶν τότε και τας ἐκατέρωθεν προσπαθείας των ἀντιπάλων στρατῶν, ἐπέσθη ὅτι ο εχθρός θα ἐξεβιάζετο εἰς υποχώρησιν, ἐάν προῦχώρουν ταχῶς διὰ της δυστικῆς της ἀμαξίτης οδοῦ ὁροσειρὰς τμήματα στρατοῦ ως και τὴν πυροβόλα, ὅτε ὑπὸ την προστασίαν των τμημάτων αὐτοῦ ευκόλως ηδύνατο να καταληφθῶσι τα υψώματα του Περόβου και εκ τούτου και κτυπηθῇ πηευρικῶς ο εχθρός.

Την σκέψιν ταύτην δι' ἐπανελημμένον ἀναφορῶν υπέβα-

λεν ο Μπότσαρης εἰς τον Γ. Αρχηγόν Σαπουντζάκην.

Εκ Τούρκων φυγάδων ἐληροφορήθη ἀφ' ἑτέρου ὅτι ἐπρόκειτο να ἐπιχειρηθῇ γενικὴ ἐπίθεσιν ἐναντίον του "Μικτοῦ" εκ μέρους των κάτωθεν αὐτοῦ εχθρικών ταγμάτων, ὅτι δε ο εχθρός ἐμελλε να συγκεντρώσῃ δύναμιν χωροφυλάκων, ήτις ὑπὸ συμμοριῶν βοηθουμένη, ήθελεν εἰσβάλλῃ διὰ του αὐχένος Εἰθευθερωχωρίου - Πηέσσα προς καταστροφὴν των Σοφιωτοχωρίων.

Διέταξε πάραυτα τότε την συγκέντρωσιν προς τα ἐκεῖ σωματῶν, καθ' ὅσον πάρας ἐκείθεν εἰσβολὴ ἐπιτυχάνουσα ήθελεν ἐξουδετερώσῃ τας μέχρι τούδε ἐπιτυχίας.

Ὡς προς την ἐναντίον των γενικῆν ἐπίθεσιν εκ μέρους των πηλοσῶν αὐτῶν εχθρικών ταγμάτων προς κατάληψιν των υψωμάτων Ζωρίτσας, αὐτὴ δεν ἐπεχειρήθη, εἴτε διότι η Πέντε Πηγὰδιοι μάχη ήρξατο κλίνουσα ἐναντίον του εχθροῦ, εἴτε διότι ἐκυκλωφόρησαν, ως κατόπιν ἔμαθον οἱ του "Μικτοῦ", ἐξωγκωμένοι πληροφορίαι παρὰ τω εχθρῷ περὶ των δυνάμεων των Ἡ τουναντίον μάλιστα νύκτωρ ο εχθρός μετεστάθμευσεν ἀπομακρυνθείς. Η τοιαύτη πεποίθησις του εχθροῦ ἐνισχύθη εκ του ὅτι ἐπανελημμένα ἐπιθέσεις κατὰ των θέσεων Πουηκερία, Χωραφίης, Μεγάλη Ράχη ἀπεκρούσθησαν διὰ ταχίστης ἐνεργείας προς το κινδυνεύον μέρος δι' εὐζώνων και εθελοκτών.

Ἡδη ἀπὸ της 28ης Ὀκτωβρίου και η ὑπὸ τον Παπαδόπουλον διμοιρία των εὐζώνων, ήτις εἶκεν ἀποσταθῇ ὅπως ἐπιτηρῇ τα παρὶ την Λέησον υψώματα, νηώθη μετὰ των ἄλλων, συνεπεία διαταγῆς του αρχηγού Μπότσαρη, διότι εἶχε ἡλθῇ η προς τα ἐκεῖ ἀποστολή της.

Εὐθύς δ' ως ἀντελήθη οὗτος ὅτι οἱ ἡμέτεροι κατέλαβον τα Πέντε Πηγὰδια, ἐληροφορήθη δ' ὅτι ῥοχὸι τινὲς ημετέρου στρατοῦ προῦχώρουν προς τα υψώματα της Ζωρίτσας, συνέλαβε την σκέψιν προχωρήσας προς Μανωλιάσσαν. Εἶχε σκηματίσει την πεποίησιν ὅτι ἐνδεχομένη ισχυρὰ κατάληψις της Μανωλιάσσας, προχωρούντος του ημετέρου στρατοῦ, ήθελε σπουδαίως ευκολύνει το ἔργον των περαιτέρω ἐπιχειρήσεων. Ὅντως εκ της Μανωλιάσσας ευχερῆς δύναται να γίνῃ ἐπίθεσις ἐναντίον του οχυρώματος του Αγ. Νικολάου, τοιαύτην δε ἐσκέπτετο και ο αρχηγός του "Μικτοῦ" να ἐπιχειρήσῃ εν η περιπτώσει, ἀποφάσει του αρχηγού Σαπουντζάκη, ἔτερα τμήματα στρατοῦ ήθελεν προχωρήσῃ, ἵνα ἐρειδόμενα εἰς την Μεγάλην ὀλῦτσικαν ήθελεν ἐξασφαλίσει την συνάφειαν μετὰ του κυρίου στρατεύματος.

Συνέχεια στο ἐπόμενο

ΤΟ ΣΟΥΛΙ ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥ

Γράφει ο Στέφανος Κ. Γιωτάκης

Το 1430 ἄρχισε η κατάληψις της Ηπείρου ἀπὸ τους Τούρκους και ολοκληρώθηκε το 1448. Ἀπὸ τότε ἔγιναν πολλὰ κινήματα για ἀπελευθέρωση χωρὶς ἀποτέλεσμα. Ὅμως τα κινήματα ἀντὰ στάθηκαν ἀφορητὴ να πέσουν στη δυσμένεια του ἀλλοφύλλου και ἀλλόθρησκου δυνάστη πολλοὶ Ἕλληνες, ἐξαιτίας της συμμετοχῆς τους σε αὐτὰ, να διώκονται, να βασανίζονται ἀπάνθρωπα, ἀκόμα και να θανατώνονται. Γι' αὐτὸ στα τέλη του 16ου αἰῶνα, κάτοικοι της Ηπειρωτικῆς γῆς και κυρίως κτηνοτρόφοι και ἀγρότες, που τους εἶχαν πάρει οἱ Τούρκοι στα κτήματά τους και ἄλλοι καταδιωκόμενοι ἀπὸ τους Τούρκους, ἐγκατέλειψαν τα χωριά τους και σκαρφάλωσαν στα ἀπόμενα και δυσπρόσιτα βουνὰ του Σουλίου. Εἰκὶ ἔχσαν καλὺβες και μαντριά για τα ζῶα τους και ζούσαν ἐλεύθεροι. Ὅσο περνοῦσε ο καιρὸς γίνονταν πῶ πολλοί. Σιγὰ σιγὰ ἔχτισαν σπιτία και δημιούργησαν τα χωριά Σούλι, Κιάφα, Ἀβαρικό και Σαμονίβα. Οἱ Σουλιώτες πλῆθαιναν με το πέρασμα του χρόνου και τα Σουλιώτικα χωριά ἔγιναν ἔντεκα. Ὁργάνωσαν τη δική τους κοινωνία, με τους δικούς τους τρῶπους ζωῆς.

Ὅταν ἀνάγισαν πολὺ, ἔφταξαν τη Σουλιώτικη συμπολιτεία, μια ἰδιόμορφη ομοσπονδία. Δεν εἶχαν γραπτὸς νόμους και σαν βάση στη διοίκησή τους, εἶχαν τα ήθη, τα ἔθιμα και τις ἐλληνο-χριστιανικὲς παραδόσεις που τις τηροῦσαν με θρησκευτικὴ εὐλάβεια.

Οἱ Σουλιώτες ήταν λιτοδαίτοι, σκληροὶ και ἀξιοὶ πολεμιστές. Διακρίνονταν για την εὐλικρίνεια και την ευθύτητα του χαρακτήρα τους. Λάτρειαν τη λευτεριά και ήταν ἑτοιμοὶ να θυσιάσων γι' αὐτή.

Το Σούλι ήταν καταφύγιο των διωκομένων Ἑλλήνων ἀπὸ τους

κατακτητές. Οἱ Σουλιώτες ἔκαναν συχνὰ ἐπιδρομὲς στις γύρω περιοχές των αγάδων και των μετῆδων που τους εἶχαν πάρει τα κτήματά τους και τις ρήμαζαν, ἐξασφαλίζοντας ἑτοὶ ὅπλα, πολεμοφόδια και τροφίμα.

Οἱ Τούρκοι δεν μπορούσαν να ἀνεχτοῦν αὐτὴ την κατάσταση και ἐπιχειρήσαν να υποτάξουν τους Σουλιώτες πολλὰς φορὲς χωρὶς να το πετύχουν. Δεν κατόρθωσαν ποτὲ να φτάσουν στα κρησφύγετά τους και γύριζαν πίσω ἀπὸ ἐκεῖ που ξεκινούσαν χωρὶς ἀποτέλεσμα και με μεγάλες ἀπώλειες.

Το 1780 πασὰς των Ιωαννίνων ἔγινε ο Ἀλῆς ἀπὸ το Τεπελένι. Το Σούλι για τον Ἀλῆ πασὰ ήταν "καρφὶ στα μάτια του" και ἀποφάσισε να το καταλάβῃ με ὅποιες θυσίες και ἀν ἀπααιτούνταν.

Ο Ἀλῆς ήταν φιλόδοξος, δόλιος, πανούργος και πολυμήχανος. Μεταχειρίστηκε πολλοὺς δόλιους τρῶπους για να υποδουλώσῃ τους Σουλιώτες, υποσχόμενος ἀξιώματα, δόξα και χρήματα σε ὅσους θα τον βοηθοῦσαν σε αὐτὸ, χωρὶς να το κατορθώσῃ.

Για πρώτη φορὰ ἐκστράτευσε κατὰ του Σουλίου το 1791 ἀνεπιτυχῶς. Το ἐπόμενο ἔτος ἐπιτέθηκε κατὰ των Σουλιωτῶν με περισσότερες δυνάμεις και μέσα, ἀλλὰ κατανικήθηκε ἀπὸ τους ηρωικούς υπερασπιστῆς του Σουλίου, ἐτράπη σε φυγὴ πανικόβλητος και ταπεινωμένος και υποχρεώθηκε να υπογράψῃ συνθήκη με την ὁποία ἀναγνώριζε στους Σουλιώτες το δικαίωμα να ζουν ἐλεύθεροι στο Σούλι και δεχόταν να τους πληρώνει και φόρο.

Τον Ιούνιο του 1800, με 18.000 στρατὸ ἔκανε την τελευταία ἐκστράτεια κατὰ του Σουλίου. Οἱ ἐπιθέσεις του ἀποκρούονταν με ἐπιτυχία ἀπὸ τους Σουλιώτες, γι' αὐτὸ ο Ἀλῆς σταμάτησε τις ἐπιχειρήσεις και πολιορκήσε το Σούλι με σκοπὸ να ἐξαναγκάσει τους Σουλιώτες να παραδοθῶν ἀπὸ ἔλλειψη πολεμικοῦ υλικού, τροφίμων και νεροῦ. Η κατάσταση αὐτὴ κράτησε τρία ὀλόκληρα χρόνια. Ὅμως ἔφτασε στο ἀποχώρητο και σε αὐτὸ βοήθησε και η προδοσία του Πήλιου Γούση. Ἐτσι, στις 12 Δεκεμβρίου 1803 υπογράφηκε συνθήκη εἰρήνευσης Ἀλῆ πασὰ - Σουλιωτῶν με την ὁποία οἱ Σουλιώτες θα μπορούσαν να φύγουν με τα ἀρματα και τα ὑπάρχοντά τους ἀπὸ τα αἰματοβαμμένα βουνὰ του Σουλίου και να ζήσουν ὅπου θα ήθελαν, μέσα ή ἔξω ἀπὸ το βίλαετι του Ἀλῆ. Τη συνθήκη αὐτὴ δεν τη σεβάστηκε ο Ἀλῆς και ὅταν οἱ Σουλιώτες πῆσαν το δρόμο της ξενιτιάς τους καταδίωξε και ἐσφαξε πολλοὺς ἀπὸ αὐτούς. Τελικὰ οἱ διασωθέντες Σουλιώτες κατέφυγαν οἱ περισσότεροι στα Ἐπτάνησα και ἄλλοι σε ἄλλα διαμερίσματα της σκλαβωμένης μας πατρίδας.

Το 1803 στο Σούλι διαδραματίστηκαν γεγονότα πρωτόγνωρου

ηρωισμού που γράφτηκαν με χρυσὰ γράμματα στην ἱστορία του ἔθνους μας.

Ἐτσι, ὅταν οἱ Τούρκοι πῆγαν να παραλάβουν το Κούγι ἀπὸ τον καλὸγερο Σαμουήλ, ἐκεῖνος ἔβαλε φωτιά στην πυριτιδαποθήκη και πήρε μαζί του στο θάνατο ἐκτός ἀπὸ τους πέντε συντρόφους του και πολλοὺς ἀπὸ τους Τούρκους που θα παραλάμβαναν αμαχητὶ το Κούγι.

Σουλιώτισσες ἀπὸ το Ζάλογγο, για να ἀποφύγουν τη σκλαβιά και την ἀτίμωση, προτίμησαν το θάνατο παίρνοντας στην ἀγκαλιά τους και τα ἀνήλικα παιδιὰ τους.

Και μια ἄλλη Σουλιώτισσα, η Δέσπω Σέχου, γόνος σουλιώτικης οἰκογένειας που πρόσφερε πολλὰ στον αγώνα για την ἀπελευθέρωση ἀλλὰ και ἀργότερα, ἔτσι ἔγραψε την ἱστορία της ζωῆς της.

Στις 15 Δεκεμβρίου 1803, μαζί με τις δύο κόρες της, τις δύο νυφάδες και τα ἑξὶ ἐγγόνια της, κλείστηκε στον πύργο του Δημοῦλά, στο χωριὸ Ριζὰ του Σουλίου, και ἀπὸ ἐκεῖ συνέχισε να πολεμᾷ τους Τούρκους, μέχρι που χάθηκε κάτω ἐλπίδα σωτηρίας. Τότε, την ημέρα των Χριστουγέννων και ἐνὸ οἱ Τούρκοι εἶχαν περικυκλώσει τον πύργο του Δημοῦλά και την καλοῦσαν να παραδοθῇ, ἐκεῖνη εἶπε στα παιδιὰ και τα ἐγγόνια της: "Σκλάβοι Τούρκων μη ζήσουμε, παιδιὰ μου, μαζί μου ἐλάτε" και ἀφοῦ ἔκανε το σταυρὸ της ἔβαλε φωτιά στην ἀποθήκη που ήταν η πυριτιδα, με ἀποτέλεσμα να πεθάνουν ὅλοι και μαζί τους πολλοὶ Τούρκοι που εἶχαν μπει στον πύργο.

Να πῶς η λαϊκὴ μούσα ἐξόμνησε τη Δέσπω:

"Ἀχὸς βαρὺς ἀκούγεται, πολλὰ ντουφέκια πέφτουν,
μῖνα σε γάμο ῥίχνονται μῖνα σε χαροκόπι;
Οὔτε σε γάμο ῥίχνονται οὔτε σε χαροκόπι.
Η Δέσπω κάνει πόλεμο με νύφες και μ' ἀγρόνια".

Ἐτσι ἔκλεισε ἕνα μεγάλο κεφάλαιο της ἱστορίας των ηρωικῶν αγώνων των Σουλιωτῶν για τη λευτεριά. Οἱ Σουλιώτες γαντζωμένοι στα αἰματοβαμμένα βράχια των βουνῶν του Σουλίου, ἔχσαν ἐλεύθεροι για δύο αἰῶνες και με τα κατορθώματα και τις θυσίες τους προκάλεσαν το ενδιαφέρον και το θαυμασμό ὅλου του κόσμου.

Οι αγῶνες αὐτοὶ μαζί με κατορθώματα ἄλλων Ἑλλήνων σε ἄλλα διαμερίσματα της πατρίδας μας, κράτησαν ἀσβεστὴ τη φλόγα της ἐλπίδας για λευτεριά και ἀποτελεσαν το φάρο που ὀδήγησε στον ξεσηκωμὸ του Γένους λίγα χρόνια ἀργότερα και στην ἀπελευθέρωση.

Ηλιούπολη, 29 Μαρτίου 2004

ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ

ΓΙΩΤΑΚΗΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ
& ΣΙΑ

ΠΛ. ΠΛΑΣΤΗΡΑ,
ΡΑΦΗΝΑ
ΤΗΛ.: (0294) 23569

Δίγα απ' όλα ... για όλα

Αγαπητοί συγχωριανοί, φίλες και φίλοι,
"Χριστός Ανέστη, Χρόνια Πολλά".

Νωρίς φέτος η άνοιξη.

Η Μανωλιάσσα ποτίστηκε από τις βροχές και τα χιόνια και άνθισε ξανά.

Ήρθε ο Λάζαρος, ήρθαν τα Βάγια, η Εβδομάδα των Παθών.

Τα πάθη του Χριστού, ένα μάτσο αγριολούλουδα για τον Επιτάφιο και οι καμπάνες χτυπούν λυπητερά.

Παρασκευή βράδυ τα εγκώμια: Η ζωή εν τάφω...

Ω γλυκό μου έαρ... Σάββατο βράδυ, Δεύτε λάβετε φως... Χριστός Ανέστη εκ νεκρών. Όλα γιορτινά, οι ύμνοι, τα βαρελότα, οι καμπάνες, το τραπέζι.

Στη Μανωλιάσσα όλα έχουν το δικό τους χρώμα, τη δική τους γεύση και μυρωδιά.

Η φύση στην καλύτερη ώρα και οι άνθρωποι με την καλύτερη διάθεση. Τα χείλη γελάνε, τα χέρια αφιγγούν και οι καρδιές χτυπάνε.

Πολλοί Μανωλιασσίτες από τα Γιάννενα και την Αθήνα, συμπαέροι και φίλοι, έδωσαν με την παρουσία τους μια ιδιαίτερη νότα στη ζωή του χωριού.

Τα Χριστούγεννα καμία ένδειξη γιορτινής στην πλατεία του χωριού μας. Τα "φωτάκια" που έστειλε ο δήμαρχος για το στολισμό των Χριστουγέννων, τα βγήκανε, λέει, μετά την Πρωτοχρονιά. Ποιος φταίει, ο δήμαρχος, το τοπικό συμβούλιο, ποιος;

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος αναβίωσε τις Απόκριες το έθιμο της φωτιάς "τζαλαούζια". Προσκάλεσε όλους τους Μανωλιασσίτες και φίλους σε δείπνο στην αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου.

Τα παιδιά του Γυμνασίου - Λυκείου προγραμματίσαν να "παίξουν" σκετς γύρω από τη τζαμάλα, αλλά κάποιοι Βελζεβούλδες χωρίς να το θέλουν έβαλαν το χεράκι τους και αναβλήθηκαν τα προγραμματισθέντα!

Και του χρόν' καλύτερα!

Η Μανωλιάσσα φαίνεται πως άλλαξε πρόσωπο με τη λειτουργία της ψησταριάς στο Πνευματικό Κέντρο.

Όλο και γίνονται συνάξεις, όλο και γίνονται ξεφαντώματα.

Μπράβο, πάντα τέτοια!

Ειπώθηκε και τούτο:

Μεγάλη υπόθεση να 'ναι γυναίκα - νοικοκυρά - στο μαγαζί.

Συμφωνούμε, αρκεί να μην πιστέψουμε πως οι άνδρες δεν είναι νοικοκύρηδες.

Ο Νίκος, όπως δείχνει η φωτογραφία, σηκώνει πολύ ψηλά τον μπαλτά. Ελπίζω να μην σήκωσε και τις τιμές!

Ο Άη-Λιάς έγινε... βίλα.

Συγχωριανοί μας είπαν: Είδατε τον Άη-Λιά που τον έκαναν σαν βίλα;

Στον 21ο αιώνα ζούμε, στα βράχια θα μείνει ο προφήτης, καιρός να συγχρονισθεί κι αυτός!

Το λόγο έχουν βλέπετε οι "ειδικοί".

ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΙΤΗΣ Ο ΝΕΟΣ ΥΠΑΡΧΗΓΟΣ ΤΟΥ ΓΕΕΘΑ

Όπως διαβάσατε στην πρώτη σελίδα ο κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γεωργίου Γούσης προήχθη στο βαθμό του αντιναυάρχου και ανέλαβε καθήκοντα υπαρχηγού του Γενικού Επιτελείου Εθνικής Άμυνας.

Η προαγωγή του συγχωριανού μας κ. ΓΟΥΣΗ είναι τιμή για τη Μανωλιάσσα και νιώθουμε υπερήφανοι.

Και από αυτή τη στήλη της εφημερίδας μας τον συχαίρουμε και του ευχόμαστε ολόψυχα καλή επιτυχία στη νέα θέση του υπαρχηγού ΓΕΕΘΑ.

Στις βουλευτικές εκλογές τα μέλη της Εφορευτικής Επιτροπής δεν ήξεραν πού να κρυφτούν από τη ντροπή τους.

Ο Δικαστικός αντιπρόσωπος διαμαρτυρήθηκε γιατί πήγε στην τουαλέτα και δεν είχε νερό.

Το Τοπικό Συμβούλιο 15 ημέρες πριν από τις εκλογές είχε επισημάνει - αναθέσει στον υδραυλικό του δήμου τη διόρθωση της βλάβης.

Ο υδραυλικός έκλεισε την παροχή του νερού γιατί η σωλήνα ήταν σπασμένη μέσα στα πλακάκια και ασχολήθηκε με τα προβλήματα που αντιμετώπιζε ο δήμος σε όλα τα δημοτικά διαμερίσματα λόγω της παγωνιάς.

Μέχρι εδώ καλά, ήρθαν οι εκλογές και το πρόβλημα παρέμεινε.

Την ημέρα που εμείς ασκούσαμε το δικαίωμα της ψήφου, αφαιρούσαμε το δικαίωμα από έναν συνάνθρωπό μας να νιώσει άνθρωπος. Ποιος φταίει;

Τέτοια φαινόμενα είναι ντροπή για όλους μας.

Ναι, ο πολιτισμός ξεκινάει από τις τουαλέτες.

Πολιτισμός δεν είναι μόνο οι συνεστιάσεις και τα πανηγύρια. Είναι και ο σεβασμός στον άνθρωπο!!!

Έφτασε στην εφημερίδα μας από το Δήμο Δωδώνης η περιληψη διακήρυξης δημοπρασίας του έργου: "Βελτίωση - ασφαλτόστρωση οδού Κοπάνη - Μελιγγοί" και τη δημοσιεύουμε.

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ
ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΝΟΜ/ΚΗ ΑΥΤΟΔ/ΣΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
Δ/ΝΣΗ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΤΜΗΜΑ: ΕΣΚΕ**

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Η Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ιωαννίνων, προκηρύσσει ανοιχτή δημοπρασία με σφραγισμένες προσφορές με το σύστημα προσφοράς με επιμέρους ποσοστά έκπτωσης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 του Ν. 1418/84 "Δημόσια Έργα και ρυθμίσεις συναφών θεμάτων" όπως συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε με το Ν. 2229/94, του άρθρου 7 του Π.Δ. 609/85 "Κατασκευή Δημοσίων Έργων" όπως ισχύει σήμερα του Ν. 2940/2001 και τους όρους της εγκεκριμένης μελέτης, για την ανάδειξη εκτελέσεως του έργου: "Βελτίωση - ασφαλτόστρωση οδού Κοπάνη - Μελιγγοί", προϋπολογισμού 260.000 (με ΦΠΑ).

Η δημοπράτηση θα γίνει την 25-02-2004 ημέρα Τετάρτη

και ώρα 11 π.μ. (λήξη επίδοσης προσφορών) στα γραφεία της Δ/σης Τεχνικών Υπηρεσιών Ν.Α. Ιωαννίνων (Διοικητήριο 2ος όροφος).

Εγγύηση συμμετοχής στη δημοπρασία καθορίζεται το ποσό των 4.407 €, ποσοστό 2% του προϋπολογισμού της μελέτης απευθυνόμενη στη Δ/ση Τεχνικών Υπηρεσιών Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ιωαννίνων.

Περισσότερες πληροφορίες και σχετικά τεύχη παρέχονται στα γραφεία της Δ/σης Τεχνικών Υπηρεσιών Ν.Α. Ιωαννίνων όλες τις εργάσιμες ημέρες και ώρες (7.00 π.μ. έως 2.30 μ.μ.) ως και τη Δευτέρα 23 Φεβρουαρίου 2004 πριν από την ημερομηνία διεξαγωγής της δημοπρασίας.

Κεφαλόβρυσο - Κοπάνη

Ιωάννινα 28-1-2004

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΠΙΣΤΟΣ

ΜΗΧ/ΓΟΣ - ΗΛ/ΓΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

Δεν γνωρίζουμε τη μελέτη για το έργο. Αν η βελτίωση είναι για την εξυπηρέτηση των αγροκτηνοτρόφων της περιοχής, έχει καλώς. Αν πάρει χαρακτήρα εμπορικού δρόμου που θα ενώνει την Εγνατία με τον οδικό άξονα Άρτης - Ιωαννίνων τα πράγματα είναι σοβαρά.

Φανταστείτε την κίνηση του κεντρικού δρόμου να γίνεται μέσα από τη Δαφνιά, τα Ρόγγια, το Κεφαλόβρυσο και να καταλήγει στην κοιλάδα της Δωδώνης.

Υ.Γ.: Ο Δήμος Δωδώνης μας απάντησε πως η δημοπράτηση θα γίνει τελικά, στο τέλος του μηνός Απριλίου.

Δρόμων συνέχεια: Πάλι στη μέση ο Δήμος Δωδώνης.

Σύμφωνα με πληροφορίες, ο δήμος έχει στα άμεσα σχέδιά του συμπεριλάβει και τη διάνοιξη του υπάρχοντος αγροτικού δρόμου από Αμπελιά προς Μελιγγοί.

Στα φιλά γραμμάτια, σύμφωνα πάντα με τις πληροφορίες, αναφέρεται πως από τη διάνοιξη οι εταιρείες θα πάρουν τα υλικά για την κατασκευή της Εγνατίας Οδού.

Ο συγκεκριμένος δρόμος είναι χαραγμένος δίπλα (Ν.Α.) του αρχαιολογικού χώρου της Δωδώνης - αντικριστά στο θέατρο.

Ενδέχεται ο δρόμος αυτός να γίνει ένα ατελείωτο νταμάρι. Αντιλαμβάνεται ο καθένας μας το μέγεθος του προβλήματος.

Ελπίζουμε ο κόσμος της περιοχής να ενημερωθεί έγκαιρα και έγκυρα ώστε να πράξει τα δέοντα.

Η Πολιτεία φαίνεται δεν είναι σε θέση να προστατέψει την κληρονομιά μας, την ιστορία μας.

Κάτι μου λέει πως τα δύο παραπάνω έργα, είναι έργα που θα εξυπηρετήσουν την εταιρεία εμφιάλωσης νερού του Κεφαλόβρυσου.

Ένας εκλεκτός φίλος μου είπε χαρακτηριστικά:

"Δώσαμε ύδωρ, θα δώσουμε και γη".

Μακάρι οι φόβοι μας να διαφυστούν! Η αλλά οι καιροί είναι πονηροί. Τα δυο παραπάνω θέματα είναι εν εξελίξει, είναι πολύ σοβαρά και θα επανέλθουμε.

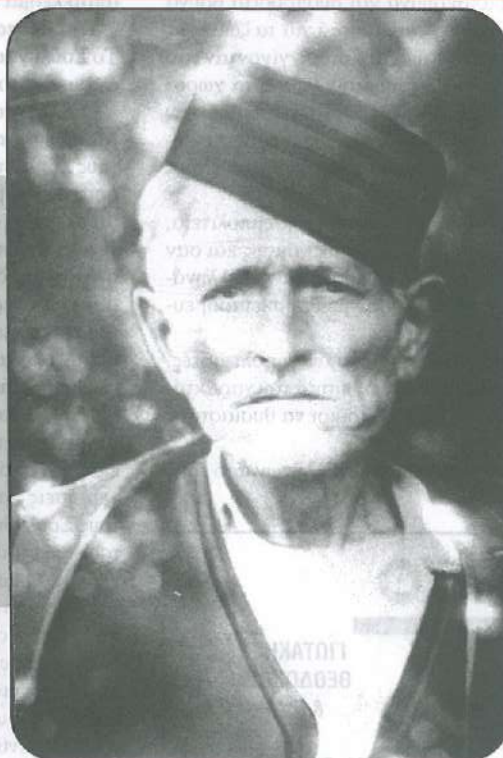
Να είστε πάντα καλά!

Ο παλιός

Ματιές στο παρελθόν

Ο χρόνος στριφογυρνάει, η μνήμη ξανάρχεται και δένει ανθρώπους και τόπους με όσα τρυφερά αναπολούν. Μια ζωή ολόκληρη που έμεινε αλώβητη στην καρδιά. Η μνήμη επιστρέφει με λόγια και γραφές, με εικόνες που διάβηκαν στο πέρασμα του χρόνου και τώρα ξεπροβάλουν.

Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΕΛΛΟΣ στη Μικρά Ασία (1922), ποζάρει με φόντο τα στοιχεία: Ενθύμιον 1922, Χωρίον, ΙΣΛΑΜ, ΣΟΛΟΥΣ

Φωτογραφία προτομή του Κ. ΜΠΕΛΛΟΥ τη δεκαετία του '60.

Όταν σβήνεις ένα κομμάτι από το παρελθόν
σβήνεις κι ένα κομμάτι από το μέλλον